

I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Padomes Regula (EK) Nr. 1182/2007 (2007. gada 26. septembris), ar ko paredz īpašus noteikumus augļu un dārzeņu nozarei un ar ko groza Direktīvas 2001/112/EK un 2001/113/EK un Regulas (EEK) Nr. 827/68, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2826/2000, (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 318/2006, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 2202/96 1

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1182/2007

(2007. gada 26. septembris),

ar ko paredz īpašus noteikumus augļu un dārzeņu nozarei un ar ko groza Direktīvas 2001/112/EK un 2001/113/EK un Regulas (EEK) Nr. 827/68, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2826/2000, (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 318/2006, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 2202/96

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,

tā kā:

ieguldījumu ilgtspējīgas iekšējā un ārējā tirgū konkurētspējīgas nozares izveidošanā, audzētājiem samazināt ar tirgus krīzēm saistītās ienākumu svārstības, Kopienā palielināt augļu un dārzeņu patēriņu un turpināt nozares veiktos pasākumus, kas vērsti uz vides saglabāšanu un aizsardzību.

(3) Ņemot vērā to, ka minētos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs augļu un dārzeņu tirgus kopējā rakstura dēļ, un to, ka dēļ vajadzības pēc kopīgas turpmākas rīcības minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(1) Patlaban esošā augļu un dārzeņu nozares kopējā tirgus sistēma ir paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 2200/96 (1996. gada 28. oktobris) par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju ⁽²⁾, Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/96 (1996. gada 28. oktobris) par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju ⁽³⁾ un Padomes Regulā (EK) Nr. 2202/96 (1996. gada 28. oktobris), ar ko ievieš Kopienas atbalsta shēmu noteiktu citrusaugļu ražotājiem ⁽⁴⁾.

(2) Ņemot vērā gūto pieredzi, augļu un dārzeņu nozares sistēma ir jāmaina, lai sasniegtu šādus mērķus: paaugstināt nozares konkurētspēju un tirgus orientāciju, kas dotu

(4) Komisija ir iesniegusi atsevišķu priekšlikumu Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju, kurā sākotnēji varētu iekļaut dažus horizontālus noteikumus attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari un noteikumus, kas attiecas uz vairākiem citiem lauksaimniecības produktiem, proti, par pārvaldības komiteju. Ir ieteicams šos noteikumus saglabāt Regulās (EK) Nr. 2200/96 un (EK) Nr. 2201/96. Tomēr šie noteikumi būtu jāatjaunina, jāvienkāršo un jāsaskaņo tā, lai būtu viegli iekļaujami regulā, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju.

⁽¹⁾ OV C 175, 27.7.2007., 53. lpp.

⁽²⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 47/2003 (OV L 7, 11.1.2003., 64. lpp.).

⁽³⁾ OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2005. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁴⁾ OV L 297, 21.11.1996., 49. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(5) Pašreizējās sistēmas izmaiņu spektrs nosaka, ka skaidrības labad visus citus noteikumus, kas tieši attiecas uz augļu un dārzeņu nozari, vajag iekļaut atsevišķā regulā. Gadījumos, kad šādiem noteikumiem zināmā mērā ir horizontālas iezīmes un tie paredzēti arī attiecībā uz citiem lauksaimniecības ražojumiem, piemēram, noteikumi par tirdzniecī-

bas standartiem un tirdzniecību ar trešām valstīm, arī tie būtu jāatjaunina un jāvienkāršo, lai vēlāk tie būtu vienkārši iekļaujami minētajā regulā, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgo organizāciju. Tāpēc ar šo regulu nebūtu jāatceļ vai jāgroza spēkā esoši horizontāli juridiskie instrumenti, ja vien tie nav novecojuši, kļuvuši lieki vai to būtības dēļ minētās darbības nebūtu jāveic Kopienas līmenī.

(6) Šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj produkti, uz kuriem attiecas augļu un dārzeņu, kā arī augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgā organizācija. Tomēr noteikumi par ražotāju organizācijām un starpnozaru organizācijām un noligumiem ir spēkā tikai attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas augļu un dārzeņu tirgus kopīgā organizācija, un šī atšķirība būtu jāsaglabā. Augļu un dārzeņu tirgus kopīgās organizācijas joma būtu jāpaplašina, tajā iekļaujot dažus kulinārijas garšaugus, tādējādi ļaujot tiem gūt labumu no sistēmas sniegtajām iespējām. Uz timiānu un safranu pašlaik attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 827/68 (1968. gada 28. jūnijs) par tirgus kopējo organizāciju dažiem produktiem, kas uzskaitīti Līguma II pielikumā ⁽¹⁾, tādēļ tie būtu jāizņem no minētā saraksta.

(7) Dažiem produktiem būtu jānosaka tirdzniecības standarti, jo īpaši attiecībā uz to definīciju, kvalitāti, klasifikāciju, šķirošanu pēc izmēra, iepakojumu, iesaiņošanu, glabāšanu, transportēšanu, noformējumu, tirdzniecību un marķējumu, kas nodrošina, ka tirgū tiek piegādāti pienācīgas un vienādas kvalitātes produkti. Turklāt, lai novērstu ļaunprātīgu darbību iespējas attiecībā uz patērētājiem piedāvājamo produktu kvalitāti un autentiskumu, kā arī būtiskus tirgus darbības traucējumus, ko tās varētu izraisīt, var būt jāpieņem konkrētas modernas analīžu metodes un citi īpaši pasākumi attiecīgo standarta raksturlielumu noteikšanai.

(8) Patlaban konkrēti noteikumi par turpmāk uzskaitīto produktu ražošanu, sastāvu un marķēšanu noteikti Padomes Direktīvā 2001/112/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz pārtikai paredzētām augļu sulām un dažiem līdzīgiem produktiem ⁽²⁾, un Padomes Direktīvā 2001/113/EK (2001. gada 20. decembris), kas attiecas uz cilvēku uzturam paredzētiem augļu džemiem, želejām un marmelādēm un saldinātu kastaņu biezeni ⁽³⁾. Tomēr šie noteikumi nav pietiekami atjaunināti, lai ņemtu vērā attiecīgo starptautisko standartu izmaiņas, un tādēļ tie būtu jāgroza, lai tos atjauninātu.

(9) Augļu un dārzeņu ražošanā un tirdzniecībā būtu pilnībā jāņem vērā vides apsvērumi, tostarp audzēšanas paņēmieni, atkritumu apsaimniekošana un no tirgus izņemto produktu

iznīcināšana, jo īpaši attiecībā uz ūdens kvalitātes aizsardzību, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un lauku ainavas saglabāšanu.

(10) Ražotāju organizācijas ir galvenie dalībnieki augļu un dārzeņu nozares sistēmā, kuras decentralizēto darbību tās nodrošina savā līmenī. Palielinoties pieprasījuma koncentrācijai, piedāvājuma grupēšana ar šo organizāciju palīdzību joprojām ir ekonomiski vajadzīga, lai nostiprinātu ražotāju pozīcijas tirgū. Šādai grupēšanai būtu jānotiek brīvprātīgi, un būtu jāpierāda tās lietderība ar ražotāju organizāciju piedāvāto pakalpojumu klāstu un efektivitāti to biedriem. Tā kā ražotāju organizācijas darbojas vienīgi savu biedru labā, būtu jāuzskata, ka saimnieciskos jautājumos tās darbojas biedru vietā un viņu vārdā.

(11) Līdzšinējā pieredze liecina, ka ražotāju organizācijas ir piemērots piedāvājuma grupēšanas instruments. Tomēr ražotāju organizācijas nav visās dalībvalstīs vienlīdz izplatītas. Lai paaugstinātu ražotāju organizāciju pievilcīgumu, visos iespējamajos gadījumos būtu jāparedz to darbības lielākas izvēles iespējas. Šādas izvēles iespējas būtu īpaši jāattiecinā uz ražotāju organizācijas produkcijas klāstu, tiešās pārdošanas pieļaujamo apjomu un noteikumu attiecināšanu uz organizācijās neiesaistītajiem ražotājiem, kā arī uz atļauju ražotāju organizāciju apvienībām veikt tās biedru darbības un darbības deleģēt, tostarp filiālēm, abos šajos gadījumos ievērojot vajadzīgos nosacījumus.

(12) Dalībvalstij būtu jāatzīst ražotāju organizācija par spējīgu palīdzēt sasniegt kopējās tirgus organizācijas mērķus vienīgi tad, ja šīs organizācijas statūti tai un tās biedriem izvirza noteiktas prasības. Lai izveidotu darbības fondus un tie normāli funkcionētu, ražotāju organizācijām būtu jāuzņemas vadība pār visu augļu un dārzeņu ražošanu, ko veic to biedri.

(13) Ražotāju grupām dalībvalstīs, kas Eiropas Savienībai pievienojušās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas un kuras vēlas iegūt ražotāju organizāciju statusu saskaņā ar šo regulu, būtu jādod iespējas izmantot pārejas periodu, kura laikā tās var saņemt valsts vai Kopienas finansiālu atbalstu apmaiņā pret noteiktām ražotāju grupas saistībām.

(14) Lai ražotāju organizācijām uzliktu lielāku atbildību jo īpaši par to finansiālajiem lēmumiem un tām piešķirtie valsts resursi atbilstu turpmākajām vajadzībām, būtu jānosaka šo resursu izmantošanas termiņi. Piemērots risinājums ir ražotāju organizāciju izveidoto darbības fondu kopīga finansēšana. Konkrētos gadījumos būtu jādod iespējas paplašināt finansējamo jomu. Lai samazinātu Kopienas izdevumus, būtu jānosaka ierobežojumi palīdzībai, ko piešķir ražotāju organizācijām, kas veido darbības fondus.

⁽¹⁾ OV L 151, 30.6.1968., 16. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 865/2004 (OV L 161, 30.4.2004., 97. lpp.).

⁽²⁾ OV L 10, 12.1.2002., 58. lpp.

⁽³⁾ OV L 10, 12.1.2002., 67. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/84/EK (OV L 219, 19.6.2004., 8. lpp.).

- (15) Reģionos, kur ražošanas organizācija ir vāji attīstīta, būtu jāatļauj papildu valsts finanšu iemaksas. Dalībvalstīm, kam ir jo īpaši nelabvēlīga situācija struktūru ziņā, šie ieguldījumi būtu jākompensē no Kopienas līdzekļiem ar Kopienas atbalsta shēmu starpniecību.
- (16) Lai šādas atbalsta shēmas vienkāršotu un samazinātu to izmaksas, visos iespējamajos gadījumos procedūras un noteikumus par tiesībām gūt kompensāciju par darbības fondu izdevumiem var būt lietderīgi saskaņot ar lauku attīstības programmu attiecīgajiem noteikumiem un procedūrām, prasot no dalībvalstīm paredzēt valsts stratēģiju darbības programmām.
- (17) Lai palielinātu ražotāju organizāciju un to apvienību ietekmi un nodrošinātu vēlamo tirgus stabilitāti, dalībvalstīm to reģionos noteiktos apstākļos būtu jāatļauj ražotājiem, kas nav organizāciju vai apvienību biedri, piemērot noteikumus, jo īpaši attiecībā uz ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību, ko attiecīgā reģiona organizācija vai asociācija pieņēmusi saviem biedriem. Ja ir dots attiecīgs pamatojums, noteiktas izmaksas, kas saistītas ar noteikumu piemērošanu, būtu jāsedz attiecīgajiem ražotājiem, jo viņi gūs labumu no šo noteikumu piemērošanas paplašināšanas. Tomēr šie noteikumi nebūtu jāattiecina uz bioloģiskajiem ražotājiem, nesāņemot piekrišanu no nozīmīga skaita šādu ražotāju. Ir jāļauj ātri paplašināt šādu noteikumu piemērošanas loku krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumu gadījumā, lai krīzes situācijā varētu nekavējoties rīkoties.
- (18) Dažiem augļiem un dārzeņiem noteiktas vairākas jauktas atbalsta shēmas Regulās (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 2202/96. Šo shēmu daudzums un dažādība radījusi to administrēšanas grūtības. Lai gan tās paredzētas dažiem konkrētiem augļiem un dārzeņiem, tās nav devušas iespējas pilnībā ņemt vērā ražošanas reģionālos apstākļus un tās neaptver visu veidu augļus un dārzeņus. Tāpēc ir lietderīgi augļu un dārzeņu audzētāju atbalstam rast citu instrumentu.
- (19) Turklāt augļu un dārzeņu atbalsta shēmas nav pilnībā iekļautas Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽¹⁾. Tas radījis zināmus šīs shēmas administrēšanas sarežģījumus un neelastību.
- (20) Lai augļu un dārzeņu nozares atbalsta sistēma kļūtu efektīvāka, elastīgāka un vienkāršāka, ir ieteicams esošās atbalsta shēmas atcelt un augļu un dārzeņu ražošanu pilnībā iekļaut shēmā, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003. Šim nolūkam jāparedz, ka lauksaimnieki, kas ir audzējuši augļus un dārzeņus atsaucē periodā, ir tiesīgi uz vienotā maksājuma shēmu. Tāpat būtu jāparedz,
- ka dalībvalstis nosaka pamatsummas un hektāru skaitu, par ko ir tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu, pamatojoties uz augļu un dārzeņu tirgum piemērotu reprezentatīvu periodu un atbilstīgiem objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem. Attiecībā uz augļu un dārzeņu stādījumu platībām, tostarp pastāvīgiem stādījumiem, kā arī uz dēstu audzētāvēi būtu jānodod tiesības piedalīties vienotā maksājuma shēmā. Attiecīgi būtu jāgroza valstīm noteiktie maksimāli pieļaujamie apjomi. Lai attiecīgajām nozarēm dotu laiku pielāgoties integrācijai vienotā maksājuma shēmā, ir jāparedz pārejas periods. It īpaši ir jāparedz noteikumi savstarpēji nesaistītiem maksājumiem par augļiem un dārzeņiem un pagaidu platībtkārīgajiem atbalsta maksājumiem par produktiem, kas paredzēti apstrādei un par kuriem var saņemt atbalstu saskaņā ar pastāvošajām atbalsta shēmām, kā arī par avenēm un zemenēm. Pēdējiem minētajiem papildus Kopienas atbalstam var piešķirt arī valsts papildmaksājumus. Tāpat būtu jāparedz, ka Komisijai jāpieņem sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi un visi vajadzīgie pārejas pasākumi saistībā ar iepriekš minēto.
- (21) Augļu un dārzeņu ražošana nav prognozējama, un šie produkti ātri bojājas. Pārpalikums tirgū, arī tad, ja tas nav pārāk liels, var radīt ievērojamus tirgus traucējumus. Ir izmantotas dažas shēmas izņemšanai no tirgus, bet tās bijušas sarežģīti administrējamās. Krīžu pārvarēšanai būtu jāievieš daži papildu pasākumi, kas ir ļoti vienkārši piemērojami. Šajos apstākļos visu šādu pasākumu iekļaušana ražotāju organizāciju darbības programmās ir šķietami piemērotākā pieeja, kam būtu jāveicina arī audzētāju vēlme iesaistīties ražotāju organizācijās. Tomēr, lai krīzes pārvarēšanas pasākumus varētu attiecināt arī uz ražotājiem, kas nav ražotāju organizāciju biedri, dalībvalstīm būtu jāļauj uz pārejas periodu šādos gadījumos nodrošināt valsts atbalstu. Tomēr atbalstam būtu jābūt mazākam nekā tam, ko sniedz ražotāju organizāciju biedriem, lai dalību šādās organizācijās padarītu pievilcīgu. Pārejas perioda beigās šā valsts atbalsta darbība būtu jāpārskata.
- (22) Galda kartupeļu iekļaušana shēmā, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003, nozīmē, ka, lai nodrošinātu pienācīgu kopējā tirgus darbību, kura pamatā ir vienotas cenas, Līguma noteikumi par valsts atbalstu jāattiecina arī uz galda kartupeļiem un jāparedz pārejas periods, lai nozare varētu pielāgoties.
- (23) Padomes Regulā (EK) Nr. 2826/2000 (2000. gada 19. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū⁽²⁾ dažiem pasākumiem paredzēts Kopienas atbalsts līdz 50 % apmērā. Lai veicinātu augļu un dārzeņu patēriņu bērnu vidū, kas atrodas izglītības iestādēs, šajā gadījumā attiecīgi jāpalielina šā patēriņa daļa.

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 552/2007 (OV L 31, 23.5.2007., 10. lpp.).

⁽²⁾ OV L 328, 23.12.2000., 2. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2060/2004 (OV L 357, 2.12.2004., 3. lpp.).

- (24) Starpnozaru organizācijas, kas izveidotas pēc kāda atsevišķa uzņēmuma vai jau apvienotu uzņēmumu iniciatīvas, ja tās nodrošina ievērojamu augļu un dārzeņu nozares dažādu profesionālo kategoriju biedru proporciju, var piedalīties darbībā, ņemot vērā tirgus realitātes un sekmējot komerciālu pieeju, kas uzlabos pārskatu par ražošanu, jo īpaši attiecībā uz ražošanas organizēšanu, ražojumu noformējumu un tirdzniecību. Tā kā šo organizāciju darbība var palīdzēt Līguma 33. panta mērķu sasniegšanā un jo īpaši šīs regulas mērķu sasniegšanā, būtu jābūt iespējai, tiklīdz attiecīgas darbības formas ir definētas, īpaši atzīt tās organizācijas, kuras pierāda pietiekamu pārstāvību un veic praktisku darbību, lai sasniegtu šos mērķus. Ražotāju organizāciju un to asociāciju pieņemto noteikumu piemērošanas paplašināšanā, tos attiecinot uz citiem ražotājiem un paredzot šādas attiecināšanas izmaksu dalīšanu, būtu jāiekļauj arī starpnozaru organizācijas, ņemot vērā izvirzīto mērķu līdzību.
- (25) Vienota Kopienas tirgus izveidošana ir saistīta ar tirdzniecības sistēmas ieviešanu pie Kopienas ārējām robežām. Šādā tirdzniecības sistēmā būtu jābūt iekļautai ievadumai un principā būtu jāstabilizē Kopienas tirgus. Minētās tirdzniecības sistēmas pamatā būtu jābūt saistībām, par kurām ir panākta vienošanās daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā.
- (26) Lai augļiem un dārzeņiem izmantotu ieviešanas cenu sistēmu, ir jāpieņem īpaši noteikumi, lai ņemtu vērā Kopienas starptautiskās saistības.
- (27) Lauksaimniecības ražojumu tirdzniecības ar trešām valstīm apjoma uzraudzībai attiecībā uz dažiem produktiem var būt nepieciešams ieviest eksporta un importa licencēšanas sistēmas, kā arī garantiju iesniegšanu, lai nodrošinātu, ka darījumi, par kuriem izsniegtas licences, tiek faktiski arī veikti. Tādēļ Komisijai būtu jābūt pilnvarām ieviest licencēšanas sistēmas attiecībā uz šādiem ražojumiem.
- (28) Lai novērstu vai neitralizētu tādu kaitīgu ietekmi uz Kopienas tirgu, ko varētu izraisīt dažu lauksaimniecības produktu imports, par šādu produktu importu būtu jānosaka papildu ievadumai, ja tiek izpildīti konkrēti nosacījumi.
- (29) Zināmos apstākļos ir lietderīgi piešķirt Komisijai pilnvaras noteikt un pārvaldīt tarifu kvotas, kas izriet no starptautiskiem līgumiem, kuri noslēgti saskaņā ar Līgumu, vai no citiem Padomes tiesību aktiem.
- (30) Muitas nodokļu sistēmas dēļ var iztikt bez visiem pārējiem aizsardzības pasākumiem pie Kopienas ārējām robežām.
- Iekšējā tirgus un nodokļu mehānisms izņēmuma apstākļos var izrādīties nepiemērots. Šādos gadījumos, lai Kopienas tirgus nepaliktu bez aizsardzības pret iespējamiem traucējumiem, Kopienai būtu jāspēj nekavējoties veikt visus vajadzīgos pasākumus. Šādiem pasākumiem būtu jāatbilst Kopienas starptautiskajām saistībām.
- (31) Lai nodrošinātu šāda tirdzniecības režīma pienācīgas darbības iespējas, būtu jānosaka tā reglamentācija vai, ja to prasa situācija tirgū, jāparedz aizliegums izmantot noteikumus, kas attiecas uz ieviešanu un izvešanu pārstrādei.
- (32) Lai turpinātu nodrošināt tiesisku pamatojumu eksporta kompensācijām par cukuru, kas ir dažu augļu un dārzeņu pārstrādes produktu sastāvā, kā tas noteikts 16. panta 1. punkta b) apakšpunktā Regulā (EK) Nr. 2201/96, attiecīgais produktu saraksts būtu jāpievieno tam, kas atrodas VII pielikumā Padomes Regulā (EK) Nr. 318/2006 (2006. gada 20. februāris) par cukura tirgu kopīgu organizāciju ⁽¹⁾.
- (33) Direktīvas 2001/112/EK un 2001/113/EK un Regulas (EEK) Nr. 827/68, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2826/2000, (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 318/2006 būtu attiecīgi jāgroza.
- (34) Tā kā lauksaimniecības ražojumu kopējie tirgi pastāvīgi attīstās, dalībvalstīm un Komisijai būtu pastāvīgi jāveic informācijas apmaiņa par attiecīgajām norisēm.
- (35) Piešķirot valsts atbalstu, būtu apdraudēta uz kopējām cenām pamatotā vienotā tirgus pareiza darbība. Tādēļ Līguma noteikumi, ar ko reglamentē valsts atbalstu, parasti būtu jāpiemēro produktiem, uz kuriem attiecas šī regula. Tomēr būtu jāparedz vienreizējs valsts atbalsts tomātu pārstrādes nozarei Itālijā un Spānijā, lai atbalstītu tās pielāgošanu šīs regulas noteikumiem.
- (36) Izdevumi, kas dalībvalstīm radušies, pildot no šīs regulas piemērošanas izrietošās saistības, būtu jāsedz Kopienai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾.
- (37) Augļu un dārzeņu nozares sistēmā paredzēts, ka jāievēro konkrētas saistības. Lai garantētu šo saistību ievērošanu, vajadzīgi kontroles pasākumi un sodu piemērošana gadījumos, kad šādas saistības netiek ievērotas. Tāpēc Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt attiecīgus noteikumus,

⁽¹⁾ OV L 58, 28.2.2006., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 247/2007 (OV L 69, 9.3.2007., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 378/2007 (OV L 95, 5.4.2007., 1. lpp.).

tostarp arī noteikumus par nepamatotu maksājumu atgūšanu un dalībvalstu pienākumu sniegt informāciju. Augļu un dārzeņu nozarē vairs nebūs vajadzīgs īpašs inspektoru korpuss, un, ieviešot šo jauno sistēmu, tas tādēļ būtu jālikvidē.

(38) Jāatceļ ar Regulu (EK) Nr. 2202/96 izveidotā atbalsta shēma. Tādējādi minētā regula zaudē jebkādu nozīmi un tāpēc būtu jāatceļ.

(39) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.

(40) Vienkāršošanas labad būtu jālikvidē atsevišķās svaigu augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu komitejas, un tās būtu jāaizstāj ar vienu augļu un dārzeņu komiteju, kas jāizveido ar Regulu (EK) Nr. 2200/96.

(41) Pāreja no esošā režīma uz šajā regulā paredzētajiem pasākumiem varētu izraisīt grūtības, kas nav apskatītas šajā regulā. Lai risinātu tādas sarežģītas situācijas, Komisijai būtu jādod iespēja pieņemt pārejas posma pasākumus. Turklāt būtu jāparedz nepārtraukta to ražotāju organizāciju un ražotāju organizāciju apvienību atzīšana, kas atzītas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96, un iespējama to darba programmu turpināšana, kas apstiprinātas saskaņā ar minēto regulu, kā arī būtu jāparedz līdzīgi noteikumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96 atzītām ražotāju grupām un to atzīšanas plāniem.

(42) Tāpēc šī regula būtu jāpieņem no 2008. gada 1. janvāra. Taču, lai tirdzniecības gada laikā nepārtrauktu pilnīgi nepabeigtās atbalsta shēmas augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem un svaigiem citrusaugļiem, šīs atbalsta shēmas būtu jāturpina izmantot līdz 2007.–2008. tirdzniecības gada beigām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šajā regulā paredzēti īpaši noteikumi, kas attiecas uz produktiem, kuri minēti 1. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2200/96 un 1. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2201/96.

Tomēr šīs regulas III un IV sadaļas noteikumi attiecas tikai uz Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā minētajiem produktiem un/vai tikai uz pārstrādei paredzētiem produktiem.

Regulas 43. pants attiecas arī uz svaigiem un dzesinātiem kartupeļiem ar KN kodu 0701.

II SADAĻA

PRODUKTU KLASIFIKĀCIJA

2. pants

Tirdzniecības standarti

1. Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā uzskaitītos produktus, kurus paredzēts pārdot patērētājiem svaigā veidā, drīkst tirgot tikai tad, ja tiem ir laba, tirdzniecībai atbilstīga kvalitāte un ja ir norādīta izcelsmes valsts.

2. Komisija var noteikt tirdzniecības standartus vienam vai vairākiem produktiem, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā.

3. Nosakot šos standartus, Komisija ņem vērā Apvienot Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) pieņemtos standartu ieteikumus.

4. Tie tirdzniecības standarti, kas minēti 1. un 2. punktā:

a) ir piemērojami visos tirdzniecības posmos, tostarp importējot un eksportējot, ja vien Komisija neparedz citādi;

b) nosaka, jo īpaši ņemot vērā attiecīgo produktu īpatnības, nepieciešamību nodrošināt apstākļus šo produktu netraucētai nokļūšanai tirgū un patērētāju intereses saņemt patiesu un pārskatāmu informāciju par produktu, jo īpaši informāciju par izcelsmes valsti, šķiru un attiecīgā gadījumā produkta šķirni (vai tirdzniecības tipu);

c) var attiekties uz kvalitāti, klasifikāciju, šķirošanu pēc izmēra, iepakojumu, iesaiņošanu, glabāšanu, transportēšanu, noformējumu, tirdzniecību un marķējumu.

5. Tādu produktu īpašnieks, uz kuriem attiecas pieņemtie tirdzniecības standarti, drīkst šos produktus izrādīt vai piedāvāt pārdošanai, vai piegādāt, vai tirgot tos Kopienā tikai atbilstīgi šiem standartiem. Īpašnieks ir atbildīgs par šīs atbilstības nodrošināšanu.

6. Nesakarot īpašus noteikumus, kurus Komisija var pieņemt saskaņā ar 42. pantu, dalībvalstīm izlases veidā, balstoties uz riska izvērtējumu, ir jāpārbauda, vai minētie produkti atbilst šādiem tirdzniecības standartiem. Minētās pārbaudes veic pirms produktu nosūtīšanas no ražošanas zonas, kad tos iesaiņo vai iekrau. Trešo valstu produktus pārbauda pirms to laišanas brīvā apgrozībā.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

7. Līdz jaunu tirdzniecības standartu pieņemšanai joprojām ir spēkā tirdzniecības standarti, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96 un Regulu (EK) Nr. 2201/96.

III SADAĻA

RAŽOTĀJU ORGANIZĀCIJAS

I NODAĻA

Prasības un atzišana

3. pants

Prasības

1. Šajā regulā “ražotāju organizācija” ir juridiska persona vai precīzi definēta juridiskas personas daļa, kas atbilst šādām prasībām:

- a) tā ir izveidota pēc lauksaimnieku iniciatīvas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta a) punktā paredzētajā nozīmē, kuri ir viena vai vairāku Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā minēto produktu audzētāji un/vai tādu produktu audzētāji, kas paredzēti vienīgi pārstrādei;
- b) tās mērķis ir izmantot videi draudzīgas audzēšanas prakses, ražošanas metodes un ražošanas atkritumu pārstrādes pieredzi, īpaši – lai aizsargātu ūdens kvalitāti, augsni un ainavu, kā arī saglabātu vai veicinātu bioloģisko daudzveidību;
- c) tai ir viens vai vairāki no šiem mērķiem:
 - i) nodrošināt ražošanas plānošanu un pielāgošanu pieprasījumam, īpaši attiecībā uz kvalitāti un kvantitāti;
 - ii) koncentrēt piedāvājumu un organizācijas biedru saražoto produktu ielaišanu tirgū;
 - iii) samazināt ražošanas izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas;
- d) tās statūtos noteiktas īpašas prasības saskaņā ar šā panta 2. punktu; kā arī
- e) to atzinusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 4. punktu.

2. Ražotāju organizācijas statūtos tās biedriem – ražotājiem jo īpaši noteiktas šādas prasības:

- a) ievērot noteikumus, ko ražotāju organizācija pieņemusi attiecībā uz ražošanas pārskatiem, pašu ražošanu, tirdzniecību un vides aizsardzību;

- b) attiecībā uz konkrētajā saimniecībā ražotajiem produktiem, kas minēti 1. punkta a) apakšpunktā, var būt tikai vienas ražotāju organizācijas biedrs;

- c) visu attiecīgo produkciju pārdot ar ražotāju organizācijas starpniecību;

- d) sniegt ražotāju organizācijai informāciju, ko tā pieprasījusi statistikas vajadzībām, jo īpaši par audzēšanas platībām, novāktās ražas daudzumu, ražību un tiešo pārdošanu;

- e) veikt statūtos paredzētās iemaksas, lai izveidotu un papildinātu 8. pantā paredzēto darbības fondu.

3. Neskarot 2. punkta c) apakšpunktu, ja ražotāju organizācija to atļauj un tas atbilst ražotāju organizācijas pieņemtajiem noteikumiem un nosacījumiem, biedri – ražotāji drīkst:

- a) pārdot ne vairāk kā noteiktu daļu savas produkcijas un/vai produktus tieši saimniecībās un/vai ārpus tām patērētājiem personīgām vajadzībām; šo daļu nosaka dalībvalstis ne mazāk kā 10 % apjomā;
- b) paši vai ar kādas citas ražotāju organizācijas, ko izraudzījusi pašu organizācija, starpniecību pārdot produkcijas daudzumu, kas ir maznozīmīgs, salīdzinot ar viņu organizāciju pārdodamās produkcijas apjomiem;
- c) paši vai izmantojot citas tādas ražotāju organizācijas starpniecību, kuru nozīmējusi pašu organizācija, pārdot produktus, uz kuriem to īpašību dēļ parasti neattiecas attiecīgās organizācijas komerciālā darbība.

4. Ražotāju organizācijas statūtos paredz arī:

- a) to noteikumu noteikšanas, pieņemšanas un grozīšanas kārtību, kuri minēti 2. punktā;
- b) finansiālu iemaksu noteikšanu organizācijas biedriem, kas vajadzīgas ražotāju organizācijas finansēšanai;
- c) noteikumus, ka ļauj tās biedriem ražotājiem demokrātiski uzraudzīt savu organizāciju un tās lēmumus;
- d) sankcijas par statūtos noteikto pienākumu pārkāpšanu, īpaši par iemaksu neveikšanu vai ražotāju organizācijas noteikumu neievērošanu;
- e) noteikumus jaunu biedru uzņemšanai, jo īpaši par minimālo dalības laiku;
- f) grāmatvedības un budžeta noteikumus, kas vajadzīgi organizācijas darbībai.

5. Uzskatāms, ka saimnieciskos jautājumos ražotāju organizācijas darbojas savu biedru vietā un viņu vārdā.

4. pants

Atzīšana

1. Dalībvalstis par ražotāju organizācijām 3. panta 1. punkta nozīmē atzīst ražotāju organizācijas, kuras pieprasa šādu atzīšanu, ja:

- a) tās atbilst prasībām, kas noteiktas 3. pantā, un iesniedz par to attiecīgus pierādījumus;
- b) tām ir obligātais minimālais biedru skaits, ja to rīcībā ir tirgojamās produkcijas minimālais apjoms vai vērtība, ko nosaka dalībvalstis, un ja tās iesniedz par to attiecīgus pierādījumus;
- c) ir pietiekami pierādījumi tam, ka tās pastāvēšanas laikā pienācīgi veic savas darbības gan efektivitātes, gan piedāvājuma koncentrācijas ziņā, tādējādi dalībvalstis šim nolūkam var nolēmt, uz kuriem 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem produktiem vai produktu grupām būtu jāattiecināta produktu organizācijas darbība;
- d) tās saviem biedriem efektīvi nodrošina tehnisku palīdzību, lai izmantotu videi draudzīgu audzēšanas pieredzi;
- e) tās efektīvi vajadzības gadījumā apgādā savas organizācijas biedrus ar tehniskiem līdzekļiem to produkcijas ievākšanai, glabāšanai, iepakojšanai un tirdzniecībai;
- f) nodrošina pienācīgu viņu darbības komerciālo un grāmatvedības vadību; kā arī
- g) tās attiecīgajā tirgū neieņem dominējošu stāvokli, ja vien tas nav vajadzīgs, lai sasniegtu Līguma 33. panta mērķus.

2. Dalībvalstis:

- a) nolēmj, vai atzīt ražotāju organizāciju, trīs mēnešos pēc pieteikuma un visu attiecīgo pierādījumu iesniegšanas;
- b) ar regulāriem starplaikiem veic pārbaudes, lai pārliecinātos, ka ražotāju organizācijas ievēro šo sadaļu, bet šīs regulas noteikumu neievērošanas vai pārkāpumu gadījumos nosaka sankcijas, ko piemēro šādām organizācijām, un vajadzības gadījumos pieņem lēmumu par atzīšanas atsaukšanu;
- c) reizi gadā paziņo Komisijai par visiem lēmumiem saistībā ar atzīšanas piešķiršanu, atteikumu vai atsaukumu.

5. pants

Ražotāju organizāciju apvienības

Ražotāju organizāciju apvienību veido pēc atzītu ražotāju organizāciju iniciatīvas, un tā var veikt ražotāju organizācijas

funkcijas. Šajā sakarā dalībvalstis pēc lūguma var atzīt ražotāju organizāciju apvienību, ja:

- a) dalībvalsts uzskata, ka apvienība spēj efektīvi veikt šīs darbības; kā arī
- b) apvienība attiecīgajā tirgū neieņem dominējošu stāvokli, ja vien tas nav vajadzīgs, lai sasniegtu Līguma 33. panta mērķus.

Regulas 3. panta 5. punktu piemēro *mutatis mutandis* ražotāju organizāciju apvienību darbībai.

6. pants

Ārpakalpojumu izmantošana

Dalībvalsts var atļaut atzītai ražotāju organizācijai vai atzītai ražotāju organizāciju apvienībai izmantot ārpakalpojumus jebkurām savām darbībām, tostarp tam izmantot savas filiāles, ar nosacījumu, ja tās dalībvalstīm sniedz pietiekamus pierādījumus, ka šādu pakalpojumu izmantošana ir piemērots veids, kā sasniegt attiecīgās ražotāju organizācijas vai attiecīgās ražotāju organizāciju apvienības mērķus.

7. pants

Ražotāju grupas

1. Šajā regulā "ražotāju grupa" ir juridiska persona vai precīzi definēta juridiskas personas daļa, kas ir izveidota pēc lauksaimnieku iniciatīvas Regulas (EK) Nr. 1782/2003 2. panta a) punkta nozīmē un kurā ir viena vai vairāku Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā minēto produktu audzētāji un/vai tādu produktu audzētāji, kas paredzēti vienīgi pārstrādei.

Ražotāju grupām dalībvalstīs, kas iestājās Eiropas Savienībā 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, Kopienas attālākajos reģionos, kā tas minēts Līguma 299. panta 2. punktā, vai nelielajās Egejas jūras salās, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 1405/2006 ⁽¹⁾ 1. panta 2. punktā, var piešķirt pārejas periodu, kura laikā jāsasniedz atbilstība 4. panta nosacījumiem par atzīšanu.

Lai pieteiktos, minētās ražotāju grupas iesniedz attiecīgajai dalībvalstij pakāpeniskas atzīšanas plānu, ar kura pieņemšanu sākas otrajā daļā minētais pārejas periods un kas nozīmē sākotnēju atzīšanu. Pārejas periods nav ilgāks par pieciem gadiem.

2. Pirms atzīšanas plāna pieņemšanas dalībvalstis informē Komisiju par saviem nolūkiem un no tiem izrietošajām finanšu sekām.

3. Pārejas perioda laikā dalībvalstis ražotāju grupām var piešķirt:

- a) atbalstu, lai veicinātu to veidošanos un atvieglotu administratīvo darbu;

⁽¹⁾ OV L 265, 26.9.2006., 1. lpp.

b) atbalstu, tiešu vai caur kredīta iestādēm, lai segtu daļu no investīcijām, kas vajadzīgas atzīšanas iegūšanai un kas ir noteiktas 1. punkta otrajā daļā minētajā atzīšanas plānā.

4. Panta 3. punktā minēto palīdzību sniedz Kopiena saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 42. panta b) punkta ii) apakšpunktam.

5. Panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto atbalstu katrai ražotāju grupai nosaka, pamatojoties uz pārdotās produkcijas daudzumu, un pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā gadā tā apjoms ir:

- a) attiecīgi 10 %, 10 %, 8 %, 6 % un 4 % no pārdotās produkcijas vērtības ražotāju grupu gadījumā dalībvalstīs, kas iestājās Eiropas Savienībā 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas; un
- b) attiecīgi 5 %, 5 %, 4 %, 3 % un 2 % no pārdotās produkcijas vērtības ražotāju grupu gadījumā Kopienas attālākajos reģionos, kā tas minēts Līguma 299. panta 2. punktā, vai nelielajās Egejas jūras salās, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 1405/2006 1. panta 2. punktā.

Minētās likmes var samazināt saistībā ar pārdotās produkcijas vērtību, kas pārsniedz robežlielumu. Atbalstam, ko ražotāju grupai izmaksā jebkurā gadā, var piemērot maksimālo pieļaujamo daudzumu.

II NODAĻA

Darbības fondi un darbības programmas

8. pants

Darbības fondi

1. Ražotāju organizācijas var izveidot darbības fondu. Šo fondu finansē ar:

- a) biedru vai pašu ražotāju organizāciju finansiāliem ieguldījumiem;
- b) Kopienas finansiālu atbalstu, ko var piešķirt ražotāju organizācijām.

2. Darbības fondus izmanto tikai tādu darbības programmu finansēšanai, ko dalībvalstis apstiprina saskaņā ar 13. pantu.

9. pants

Darbības programmas

1. Darbības programmām ir divi vai vairāki no 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem vai šādiem mērķiem:

- a) ražošanas plānošana;
- b) produkcijas kvalitātes uzlabošana;
- c) produktu komercvērtības paaugstināšana;

d) svaigu vai pārstrādātu produktu patēriņa veicināšana;

e) vides aizsardzības pasākumi un videi labvēlīgas ražošanas metodes, tostarp bioloģiskā lauksaimniecība;

f) krīžu novēršana un pārvarēšana.

2. Krīžu novēršana un pārvarēšana jāsaista ar krīžu novēršanu augļu un dārzeņu tirgū un rīcību šādas krīzes situācijās, un pie tās šajā sakarā pieder:

- a) izņemšana no tirgus,
- b) nenogatavojušos augļu un dārzeņu novākšana vai ražas nenovākšana;
- c) informācija un komunikācija;
- d) mācību pasākumi;
- e) ražas apdrošināšana;
- f) atbalsts savstarpējā atbalsta fondu administratīvo izmaksu segšanai.

Krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumi, tostarp visa kapitāla vai procentu atmaksa, kas minētā šā punkta trešajā daļā, neaptver vairāk kā vienu trešdaļu no darbības programmas izdevumiem.

Ražotāju organizācijas var ņemt komerciālus aizdevumus, lai finansētu krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumus. Šajos gadījumos šāda aizdevuma kapitāla un procentu atmaksa var būt kā darbības programmas daļa un tādējādi dot tiesības saņemt Kopienas finansiālo palīdzību saskaņā ar 10. pantu. Jebkuru konkrētu krīzes novēršanas un pārvarēšanas pasākumu finansē vai nu ar šādiem aizdevumiem, vai tieši, taču neizmantojot abus šos finansējuma veidus vienlaikus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) darbības programmās iekļauj divas vai vairākas ar vidi saistītas darbības; vai
- b) vismaz 10 % no darbības programmu izdevumiem attiecas uz darbībām, kas saistītas ar vidi.

Ar vidi saistītās darbības atbilst tām agrovides maksājumu prasībām, kas izklāstītas 39. panta 3. punkta pirmajā daļā Padomes Regulā (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾.

Ja atbilstīgi minētajam noteikumam vismaz uz 80 % no ražotāju organizācijas biedriem – ražotājiem attiecas viena vai vairākas vienādas agrovides saistības, tad ikviena no šīm saistībām skaitās kā ar vidi saistīta darbība, kā minēts šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā.

⁽¹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2012/2006 (OV L 384, 23.12.2005., 8. lpp.).

Pirmajā daļā minētais vides darbību atbalsts sedz ar šo darbību saistītās papildu izmaksas un negūtos ienākumus.

4. Bulgārijā un Rumānijā 3. punkts ir piemērojams tikai no 2011. gada 1. janvāra.

5. Finanšu ieguldījumus, kas palielina vides noslogojumu, ir atļauts izdarīt tikai tad, ja ir veikti iedarbīgi aizsargpasākumi vides aizsardzībai pret šādi izraisīto slogu.

10. pants

Kopienas finansiālā palīdzība

1. Kopienas finansiālā palīdzība ir vienāda ar 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām faktiskajām finanšu iemaksām, bet ne lielāka par 50 % no faktiskajām izmaksām.

2. Kopienas finansiālās palīdzības maksimālā vērtība nedrīkst pārsniegt 4,1 % no attiecīgās ražotāju organizācijas pārdotās produkcijas vērtības.

Tomēr šo procentuālo daļu var palielināt līdz 4,6 % no pārdotās produkcijas vērtības – ja daļu, kura pārsniedz 4,1 % no pārdotās produkcijas vērtības, izmanto vienīgi krīzes novēršanas un pārvarēšanas pasākumiem.

3. Pēc ražotāju organizācijas lūguma 1. punktā noteiktās palīdzības apjoms, kas paredzēts darbības programmai vai darbības programmas daļai, sasniedz 60 % gadījumos, kad programma atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

- a) to iesniegušas vairākas Kopienas ražotāju organizācijas, kas darbojas dažādās dalībvalstīs pēc starptautiskām programmām;
- b) to iesniegusi viena vai vairākas ražotāju organizācijas, kuras iesaistījušās starpnozaru programmās;
- c) tā attiecas tikai uz īpašu atbalstu bioloģiskās lauksaimniecības produktu ražošanai, uz kuru attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽¹⁾;
- d) to attiecībā uz pasākumiem, kas veicami ne ilgāk kā līdz 2013. gada beigām, iesniegusi ražotāju organizācija kādā no dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojusies 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas;
- e) tā ir pirmā darbības programma, ko iesniegusi atzīta ražotāju organizācija, kas apvienojusies ar citu atzītu ražotāju organizāciju;
- f) tā ir pirmā darbības programma, ko iesniegusi atzīta ražotāju organizācija apvienība;

⁽¹⁾ OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp. Regula atcelta no 2009. gada 1. janvāra ar Regulu (EK) Nr. 834/2007 (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

- g) to ir iesniegušas ražotāju organizācijas dalībvalstīs, kurās ražotāju organizācijas pārdod mazāk nekā 20 % augļu un dārzeņu produkcijas;
- h) to iesniegusi kāda Kopienas attālākā reģiona ražotāju organizācija;
- i) tā attiecas vienīgi uz konkrētu atbalstu darbībām, ar ko veicina augļu un dārzeņu patēriņu bērnu vidū, kas atrodas izglītības iestādēs.

4. Šā panta 1. punktā noteiktās palīdzības apjoms ir 100 % gadījumos, kad tiek izņemti no tirgus augļi un dārzeņi daudzumā, kas nepārsniedz 5 % no attiecīgās ražotāju organizācijas pārdotās produkcijas apjoma, un no tiem atbrīvojas šādi:

- a) bez maksas nodoti labdarības organizācijām un fondiem, ko dalībvalstis apstiprinājušas palīdzības sniegšanai personām, kuru tiesības uz valsts palīdzību ir noteiktas ar attiecīgās valsts likumiem galvenokārt tāpēc, ka tām trūkst vajadzīgo iztikas līdzekļu;
- b) bez maksas nodoti soda izciešanas iestādēm, skolām, valsts izglītības iestādēm un bērnu atpūtas nometnēm, kā arī slimnīcām un veco ļaužu pansionātiem, ko izraudzījušās dalībvalstis un kas veic visu vajadzīgo, lai nodrošinātu, ka šādi iedalītais produktu daudzums ir papildinājums tam daudzumam, kuru šīs iestādes parasti iepērk.

11. pants

Valsts finansiālā palīdzība

1. Tajos dalībvalstu reģionos, kuros ražotāju organizācijas pakāpe ir īpaši zema, Komisija, pamatojoties uz pienācīgi pamatotu lūgumu, dalībvalstīm atļauj sniegt ražotāju organizācijām finansiālu palīdzību, kuras apjoms ir ne lielāks par 80 % no 8. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām finanšu iemaksām. Šo palīdzību sniedz papildu darbības fondam.

Dalībvalstu reģionos, kuros ražotāju organizācijas pārdod mazāk par 15 % no augļu un dārzeņu produkcijas vērtības un kuros augļu un dārzeņu ražošana ir vismaz 15 % no to lauksaimniecības produkcijas kopējā apjoma, pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma pirmajā daļā minēto atbalstu var segt Kopiena.

2. Līguma 87., 88. un 89. pants neattiecas uz valstu sniegto finansiālo palīdzību, kas apstiprināta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

12. pants

Darbības programmu valsts sistēma un valsts stratēģija

1. Dalībvalstis izveido valsts sistēmu vispārīgu nosacījumu izveidošanai attiecībā uz 9. panta 3. punktā minētajiem pasākumiem. Ar šo sistēmu jo īpaši noteiks, ka šādas darbības atbilst Regulas (EK) Nr. 1698/2005 prasībām, tostarp minētās regulas 5. pantā izklāstītajām prasībām par papildināmību, saskaņotību un atbilstību.

Dalībvalstis iesniedz savas sistēmas projektu Komisijai, kura triju mēnešu laikā var pieprasīt to pārveidot, ja uzskata, ka tādējādi netiek veicināta to mērķu sasniegšana, kas noteikti Līguma 174. pantā un Sestajā Kopienas vides rīcības programmā ⁽¹⁾. Šie mērķi jāievēro arī attiecībā uz investīcijām atsevišķās saimniecībās, ko atbalsta darbības programmas.

2. Dalībvalstis augļu un dārzeņu tirgum izstrādā ilgtspējīgas darbības programmu valsts stratēģiju. Minētajā stratēģijā paredz šādus elementus:

- a) situācijas analīzi: stiprās un vājās puses, kā arī attīstības potenciāls;
- b) izvēlēto prioritāšu pamatojumu;
- c) darbības programmu mērķus un instrumentus, efektivitātes rādītājus;
- d) darbības programmu novērtējumu;
- e) ražotāju organizāciju pienākumu sniegt savas darbības pārskatu.

Valsts stratēģijā iekļauj arī šā panta 1. punktā minēto valsts sistēmu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz dalībvalstīm, kurās nav atzītu ražotāju organizāciju.

13. pants

Darbības programmu apstiprināšana

1. Darbības programmu projektu iesniedz kompetentajām valsts iestādēm, kas tās apstiprina vai noraida, vai pieprasa pārstrādāt saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

2. Ražotāju organizācijas ziņo dalībvalstij par paredzamo darbības fonda apjomu katram gadam un ziņojumā min tam atbilstīgus iemeslus, pamatojoties uz darbības programmas aprēķiniem, izdevumiem kārtējā gadā un, ja iespējams, par izdevumiem iepriekšējos gados, kā arī, vajadzības gadījumā, paredzamo produkcijas apjomu nākamajā gadā.

3. Dalībvalsts ziņo ražotāju organizācijai vai ražotāju organizāciju apvienībai par paredzamo Kopienas finansiālās palīdzības apjomu atbilstīgi 10. pantā noteiktajiem ierobežojumiem.

4. Kopienas finansiālās palīdzības maksājumus veic, pamatojoties uz izdevumiem, kas paredzēti darbības programmā iekļautajām sistēmām. Var veikt avansa maksājumus attiecībā uz tām pašām sistēmām, uz kurām attiecas noteikumi par garantiju vai drošību.

5. Ražotāju organizācija ziņo dalībvalstij par galīgo iepriekšējā gada izdevumu apjomu, iesniedzot vajadzīgos papildu dokumentus, lai tā varētu saņemt Kopienas finansiālās palīdzības atlikumu.

6. Darbības programmu un to finansēšanas, ko realizē ražotāji un ražotāju organizācijas, no vienas puses, un Kopienas fondi, no otras puses, minimālais ilgums ir trīs gadi un maksimālais ilgums pieci gadi.

III NODAĻA

Noteikumu attiecināšana uz ekonomiskās zonas ražotājiem

14. pants

Noteikumu piemērošanas paplašināšana

1. Gadījumos, kad ražotāju organizāciju, kas darbojas noteiktā ekonomiskā zonā, attiecībā uz kādu konkrētu produktu uzskata par produkcijas un ražotāju pārstāvi šajā zonā, attiecīgā dalībvalsts pēc šīs ražotāju organizācijas pieprasījuma tiem šīs zonas ražotājiem, kas attiecīgajā ekonomiskajā zonā veic uzņēmējdarbību, bet nepieder pie ražotāju organizācijas, var padarīt saistošus šādus noteikumus:

- a) 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos noteikumus;
- b) 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos noteikumus par prasībām pasākumu īstenošanai.

Pirmo daļu piemēro, ja minētie noteikumi:

- a) ir spēkā vismaz vienu tirdzniecības gadu;
- b) ir iekļauti pilnīgajā sarakstā I pielikumā;
- c) ir saistoši ne vairāk kā trīs tirdzniecības gadus.

Tomēr a) apakšpunktā minēto nosacījumu nepiemēro tad, ja attiecīgie noteikumi ir tie, kas uzskaitīti I pielikuma 1., 3. un 5. punktā. Šajā gadījumā noteikumu paplašināta attiecināšana nenotiek ilgāk par vienu tirdzniecības gadu.

2. Šajā nodaļā "ekonomiskā zona" nozīmē ģeogrāfisku zonu, kas sastāv no blakusesošiem vai tuvējiem ražošanas apgabaliem, kuros ražošanas un tirdzniecības apstākļi ir vienādi.

Dalībvalstis paziņo Komisijai ekonomisko zonu sarakstu.

Mēneša laikā pēc paziņošanas Komisija vai nu apstiprina sarakstu, vai pēc apspriedes ar attiecīgo dalībvalsti izlemj par grozījumiem, kas dalībvalstij jāveic. Komisija apstiprināto sarakstu publisko ar metodēm, kuras tā atzīst par piemērotām.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu (OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.).

3. Ražotāju organizācija tiek uzskatīta par pārstāvi 1. punkta nozīmē, ja tās biedri veido vismaz 50 % tās ekonomiskās zonas ražotāju, kurā tā darbojas, un aptver vismaz 60 % šīs zonas produkcijas kopējā apjoma. Neskarot 5. punktu, aprēķinot šos procentus, neņem vērā bioloģisko produktu ražotājus vai bioloģisko produktu ražošanu, uz ko attiecas Regula (EEK) Nr. 2092/91.

4. Noteikumi, kas ir saistoši visiem ražotājiem noteiktā ekonomiskajā zonā:

- a) nerada kaitējumu citiem ražotājiem attiecīgajā dalībvalstī vai Kopienā;
- b) netiek nepiemēroti tādiem produktiem, ja vien šie noteikumi īpaši neattiecas uz tiem, kas piegādāti pārstrādei saskaņā ar līgumu, kas parakstīts pirms tirdzniecības gada sākuma, izņemot noteikumus par produkcijas pārskatu, kas minēti 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- c) nav pretrunā spēkā esošajiem Kopienas un attiecīgās valsts noteikumiem.

5. Noteikumi var nebūt saistoši bioloģiskās lauksaimniecības produktu ražotājiem, uz ko attiecas Regula (EEK) Nr. 2092/91, ja vien konkrēto pasākumu nav pieņēmuši vismaz 50 % šādu ražotāju ekonomiskajā zonā, kurā darbojas ražotāju organizācija, un tā aptver vismaz 60 % no šāda veida ražošanas apjoma attiecīgajā zonā.

15. pants

Paziņojums

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par noteikumiem, kurus tās padarījušas saistošus visiem ražotājiem noteiktā ekonomiskajā zonā saskaņā ar 14. panta 1. punktu. Komisija šos noteikumus publisko ar metodēm, kuras tā atzīst par piemērotām.

16. pants

Atcelšana

Komisija nolemj, ka dalībvalstij jāatceļ tās pieņemtais lēmums par noteikumu piemērošanas paplašināšanu saskaņā ar 14. panta 1. punktu:

- a) ja tā uzskata, ka to attiecināšana uz pārējiem ražotājiem nepieļauj konkurenci nozīmīgā iekšējā tirgus daļā vai apdraud brīvo tirdzniecību vai ir apdraudēti Līguma 33. panta mērķi;
- b) ja tā konstatē, ka Līguma 81. panta 1. punkts attiecas uz noteikumiem, ko attiecina uz pārējiem ražotājiem; Komisijas lēmumu attiecībā uz minētajiem noteikumiem piemēro tikai no dienas, kad tas konstatēts;

- c) ja pārbaudē tiek konstatēts, ka nav ievēroti šīs nodaļas noteikumi.

17. pants

To ražotāju finansiālās iemaksas, kas nav organizāciju biedri

Piemērojot 14. panta 1. punktu, attiecīgā dalībvalsts, izpētot iesniegtos pierādījumus, var pieņemt lēmumu, ka ražotājiem, kas nav biedri, ir saistības ar ražotāju organizāciju par to daļu no biedru ražotāju finansiālajām iemaksām, kas tiek izmantotas, lai segtu:

- a) administratīvās izmaksas, kas saistītas ar 14. panta 1. punkta noteikumu piemērošanu;
- b) organizācijas vai apvienības veikto pētījumu, tirgus izpēti un tirdzniecības reklāmas izmaksas, un ir visu šīs zonas ražotāju interesēs.

18. pants

Ražotāju organizāciju apvienību noteikumu piemērošanas paplašināšana

Šajā nodaļā jebkuru atsauci uz ražotāju organizācijām uzskata par atsauci uz atzītām ražotāju organizāciju apvienībām.

IV NODAĻA

Ziņojums

19. pants

Ziņojums

Komisija līdz 2013. gada 31. decembrim iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs nodaļas īstenošanu attiecībā uz ražotāju organizācijām, darbības fondiem un darbības programmām.

IV SADAĻA

STARPNOZARU ORGANIZĀCIJAS UN LĪGUMI

I NODAĻA

Prasības un atzīšana

20. pants

Prasības

Šajā regulā "starpnozaru organizācija" ir juridiska persona, kura:

- a) sastāv no pārstāvjiem, kuri veic ekonomiskas darbības, kas saistītas ar 1. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2200/96 minēto produktu ražošanu un/vai tirdzniecību, un/vai pārstrādi;
- b) ir izveidota pēc visu vai dažu to organizāciju vai apvienību iniciatīvas, kas tajā ietilpst;

- c) veic divas vai vairākas no turpmāk minētajām darbībām vienā vai vairākos Kopienas reģionos, ņemot vērā patērētāju intereses:
- i) uzlabo zināšanas par ražošanu un tirgu, kā arī to pārskatāmību;
 - ii) palīdz labāk koordinēt veidu, kā augļi un dārzeņi tiek laisti tirgū, jo īpaši ar analīzes un tirgus izpēti palīdzību;
 - iii) izstrādā standarta līgumu formas atbilstīgi Kopienas noteikumiem;
 - iv) pilnīgāk izmanto saražoto augļu un dārzeņu potenciālu;
 - v) sniedz informāciju un veic pētījumus, kas vajadzīgi ražošanas pilnveidošanai, lai ražotu tādus produktus, kas labāk atbilst tirgus prasībām, patērētāju gaumei un vēlmēm, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti un vides aizsardzību;
 - vi) meklē veidus, kā ierobežot augu aizsardzības līdzekļu un citu izejvielu izmantošanu, lai nodrošinātu kvalitatīvu produktu ražošanu, kā arī augsnes un ūdens aizsardzību;
 - vii) izstrādā metodes un līdzekļus produktu kvalitātes uzlabošanai;
 - viii) izmanto un aizsargā bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu, kā arī aizsargā izcelsmes norādes, kvalitātes uzlīmes un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;
 - ix) veicina integrētu ražošanu vai citas videi nekaitīgas ražošanas metodes;
 - x) izstrādā I pielikuma 2. un 3. punktā minētos ražošanas un tirdzniecības noteikumus, kas ir stingrāki par Kopienas vai attiecīgās valsts noteikumiem;
- d) kuru atzinusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 21. pantu.

21. pants

Atzīšana

1. Ja to pieļauj attiecīgās dalībvalsts struktūras, dalībvalstis par starpnozaru organizācijām var atzīt visas organizācijas, kas izveidotas to teritorijā un kuras iesniedz attiecīgu pieteikumu, ar noteikumu, ka:

- a) tās darbojas vienā vai vairākos attiecīgās dalībvalsts teritorijas reģionos;
- b) tās pārstāv ievērojamu daļu no augļu un dārzeņu ražošanas un/vai tirdzniecības, un/vai pārstrādes un no augļiem un dārzeņiem pārstrādāto produktu daļu attiecīgajā reģionā vai

apgabalos un, ja iesaistīts ir vairāk nekā viens apgabals, tās var uzrādīt minimālo pārstāvniecības līmeni katrā apgabalā katrai nozarei, ko tās apvieno;

- c) tās veic divas vai vairākas 20. panta c) punktā minētās darbības;
- d) tās pašas nenodarbojas ar augļu un dārzeņu audzēšanu, pārstrādi vai tirdzniecību vai augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirdzniecību;
- e) tās neiesaistās jebkādos 22. panta 4. punktā minētajos nolīgumos, lēmumos un saskaņotās darbībās.

2. Pirms piešķirt atzīšanu, dalībvalstis Komisijai dara zināmas starpnozaru organizācijas, kas ir iesniegušas pieteikumus atzīšanas saņemšanai, sniedzot visu būtisko informāciju par to pārstāvību un darbības veidiem, kā arī visu citu novērtēšanai vajadzīgo informāciju.

Komisija var iebilst pret atzīšanu divu mēnešu laikā pēc paziņošanas.

3. Dalībvalstis:

- a) lemj, vai piešķirt atzīšanu trīs mēnešu laikā pēc iesnieguma iesniegšanas ar visiem atbilstošajiem apstiprinošiem dokumentiem;
- b) ar regulāriem starplaikiem veic pārbaudes, lai pārlicinātos, ka ražotāju organizācijas ievēro atzīšanas noteikumus un nosacījumus, bet šīs regulas noteikumu neievērošanas vai pārkāpumu gadījumos nosaka sankcijas, ko piemēro šādām organizācijām, un vajadzības gadījumos pieņem lēmumu par atzīšanas atsaukšanu;
- c) atzīšanu atsauc, ja:
 - i) vairs netiek ievērotas šajā nodaļā paredzētās prasības un nosacījumi;
 - ii) starpnozaru organizācija iesaistās jebkādos 22. panta 3. punktā minētajos nolīgumos, lēmumos un saskaņotās darbībās, neskarot citas sankcijas, kas tai uzlikta saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem;
 - iii) starpnozaru organizācija neievēro 22. panta 2. punktā minētās paziņošanas saistības;

- d) divu mēnešu laikā paziņo Komisijai par visiem lēmumiem atzīšanu piešķirt, noraidīt vai atsaukt.

4. Noteikumus un nosacījumus, kā dalībvalstīm ziņot Komisijai par starpnozaru organizāciju darbību, kā arī šo ziņojumu sniegšanas periodiskumu nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru.

Komisija pēc pārbaūžu rezultātiem var dalībvalstij lūgt atzīšanu atsaukt.

5. Atzīšana nozīmē atļauju veikt 20. panta c) punktā uzskaitītās darbības saskaņā ar citiem šīs regulas noteikumiem.

6. Komisija ar metodēm, ko tā uzskata par piemērotām, publisko atzīto starpnozaru organizāciju sarakstu, norādot ekonomisko sfēru vai to darbības jomu un pasākumus, ko tās veic 23. panta nozīmē. Publisko arī atzīšanas atsaukšanu.

II NODAĻA

Konkurences noteikumi

22. pants

Konkurences noteikumu piemērošana

1. Neskarot 1. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai⁽¹⁾, Līguma 81. panta 1. punkts neattiecas uz atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis ir veikt šīs regulas 20. panta c) punktā minētās darbības.

2. Šā panta 1. punktu piemēro tikai ar noteikumu, ka:

a) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības ir paziņotas Komisijai;

b) divu mēnešu laikā pēc visas vajadzīgās informācijas saņemšanas Komisija nav konstatējusi, ka nolīgumi, lēmumi vai saskaņotās darbības ir Kopienas noteikumiem neatbilstīgas.

3. Nolīgumus, lēmumus un saskaņotās darbības nevar ieviest, pirms nav beidzies 2. punkta b) apakšpunktā norādītais laiks.

4. Par Kopienas noteikumiem neatbilstošiem jebkurā gadījumā jāuzskata šādi nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības:

a) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas Kopienā var izraisīt jebkāda veida sadalīšanos tirgū;

b) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var apdraudēt tirgus organizācijas pareizu darbību;

c) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var radīt konkurences traucējumus un nav vajadzīgi kopīgās lauksaimniecības politikas mērķu sasniegšanai, uz ko vērsta starpnozaru organizācijas darbība;

d) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas ietver cenu fiksēšanu, neskarot starpnozaru organizāciju veiktās darbības kādu īpašu Kopienas noteikumu piemērošanai;

e) nolīgumi, lēmumi un saskaņotās darbības, kas var radīt diskrimināciju vai likvidēt konkurenci attiecībā uz ievērojamu attiecīgo produktu daudzumu.

5. Ja pēc 2. punkta b) apakšpunktā minētā divu mēnešu termiņa beigām Komisija konstatē, ka nav ievēroti šā panta 1. punkta piemērošanas nosacījumi, tā pieņem lēmumu, paziņojot, ka uz attiecīgo nolīgumu, lēmumu vai saskaņoto darbību attiecas Līguma 81. panta 1. punkts.

Komisijas lēmums nestājas spēkā pirms paziņošanas dienas attiecīgajai starpnozaru organizācijai, ja vien šī starpnozaru organizācija nav iesniegusi nepareizu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojusi 1. punktā minēto atvieglojumu.

6. Ilgtermiņa nolīgumu gadījumā paziņošana par pirmo gadu ir spēkā nākamajiem līguma termiņa gadiem. Tomēr šādā gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma jebkurā laikā var paziņot, ka konstatēta neatbilstība.

III NODAĻA

Noteikumu piemērošanas paplašināšana

23. pants

Noteikumu piemērošanas paplašināšana

1. Gadījumos, kad uzskata, ka starpnozaru organizācija, kas darbojas dalībvalsts konkrētā reģionā vai reģionos, pārstāv attiecīgā produkta ražošanu, tirdzniecību vai pārstrādi, attiecīgā dalībvalsts pēc šīs starpnozaru organizācijas lūguma dažus nolīgumus, lēmumus vai saskaņotās darbības, par ko šajā organizācijā ir vienojušies, var uz ierobežotu laiku padarīt saistošus citiem šai organizācijai nepiederošiem uzņēmumiem, personām vai grupām, kas darbojas attiecīgajā reģionā vai reģionos.

2. Starpnozaru organizāciju uzskata par pārstāvi 1. punkta nozīmē, ja tā attiecīgās dalībvalsts reģionā vai reģionos atbild vismaz par divu trešdaļu attiecīgā produkta vai produktu ražošanu, tirdzniecību vai pārstrādi. Ja pieteikums par noteikumu attiecināšanu uz citiem uzņēmumiem attiecas uz vairākiem reģioniem, starpnozaru organizācija parāda minimālo pārstāvības līmeni katrai nozarei, ko tā sagrupē katrā no attiecīgajiem reģioniem.

⁽¹⁾ OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.

3. Noteikumiem, kuriem var pieprasīt piemērošanas paplašināšanu, tos attiecinot uz citiem uzņēmējiem:

- a) ir kāds no šādiem mērķiem:
- i) ražošanas un tirgus atskaides;
 - ii) stingrāki ražošanas noteikumi par Kopienas vai valsts noteikumiem;
 - iii) Kopienas noteikumiem atbilstīgu standarta līgumu sastādīšana;
 - iv) tirdzniecības noteikumi;
 - v) vides aizsardzības noteikumi;
 - vi) pasākumi produktu potenciāla veicināšanai un izmantošanai;
 - vii) bioloģiskās lauksaimniecības, izcelsmes apzīmējumu, kvalitātes zīmju un ģeogrāfisko norāžu aizsardzības pasākumi;
- b) tie ir spēkā vismaz vienu tirdzniecības gadu;
- c) tie var būt saistoši ne ilgāk kā trīs tirdzniecības gadus;
- d) tie nerada kaitējumu citiem uzņēmumiem attiecīgajā dalībvalstī vai Kopienā.

Tomēr b) apakšpunktā minēto nosacījumu nepiemēro tad, ja attiecīgie noteikumi ir tie, kas uzskaitīti I pielikuma 1., 3. un 5. punktā. Šajā gadījumā noteikumu paplašināta attiecināšana nenotiek ilgāk par vienu tirdzniecības gadu.

4. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta ii), iv) un v) punktā minētie noteikumi nav atšķirīgi no I pielikumā noteiktajiem. Noteikumi, kas minēti 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, nav spēkā attiecībā uz produktiem, kuri ražoti ārpus konkrētā reģiona vai reģioniem, kas minēti 1. punktā.

24. pants

Paziņošana un atcelšana

1. Dalībvalstis nekavējoties ziņo Komisijai par noteikumiem, kurus tās saskaņā ar 23. panta 1. punktu padarījušas saistošus visiem viena vai vairāku reģionu uzņēmumiem. Komisija šos noteikumus publisko ar metodēm, kuras tā atzīst par piemērotām.

2. Pirms noteikumu publiskošanas Komisija par starpnozaru nolīgumu piemērošanas paplašināšanas paziņojumiem informē komiteju, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 1. punktu.

3. Komisija pieņem lēmumu par to, ka 16. pantā minētajos gadījumos dalībvalstij jāatceļ lēmums par noteikumu piemērošanas paplašināšanu.

25. pants

To ražotāju finansiālās iemaksas, kas nav organizāciju biedri

Tādos gadījumos, kad noteikumi vienam vai vairākiem produktiem ir paplašināti un kad vienu vai vairākas 23. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās darbības veic atzīta starpnozaru organizācija, un kad kopumā minētās darbības ir to cilvēku ekonomiskajās interesēs, kuru darbība ir saistīta ar vienu vai vairākiem attiecīgajiem produktiem, dalībvalsts, kas piešķirusi atzīšanu, var izlemt, ka personas vai grupas, kas nav starpnozaru organizācijas biedri, bet kuri gūst labumu no šīm darbībām, maksā organizācijai visu vai daļu no iemaksām, ko maksā organizācijas biedri, ar noteikumu, ka šādas iemaksas ir paredzētas izmaksu segšanai, kas radušās no attiecīgajām darbībām.

V SADAĻA

TIRDZNIECĪBA AR TREŠĀM VALSTĪM

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

26. pants

Vispārēji principi

Ja vien šajā regulā vai noteikumos, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, nav paredzēts citādi, tirdzniecībā ar trešām valstīm ir aizliegts:

- a) noteikt jebkādu maksu, kas ir līdzvērtīga muitas nodoklim;
- b) noteikt kvantitatīvus ierobežojumus vai tiem līdzvērtīgus pasākumus.

27. pants

Kombinētā nomenklatūra

Kombinētās nomenklatūras interpretēšanas vispārīgie noteikumi un īpašie noteikumi par tās piemērošanu attiecas uz to produktu tarifu klasifikāciju, uz kuriem attiecas šī sadaļa. Tarifu nomenklatūru, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, iekļauj kopējā muitas tarifā.

II NODAĻA

Imports

I iedaļa

Importa licences

28. pants

Fakultatīvās importa licencēšanas sistēmas

Komisija var noteikt, ka kāda vai vairāku tādu produktu importam Kopienā, uz kuriem attiecas šī regula, jāsaņem importa licence.

29. pants

Licenču izsniegšana

Dalībvalstis izdod importa licences visiem pieprasītājiem neatkarīgi no vietas Kopienā, kurā tie veic uzņēmējdarbību, ja vien Padome nenosaka citādi, kā arī neskarot pasākumus, kas veikti šīs nodaļas noteikumu piemērošanai.

30. pants

Derīgums

Importa licences ir derīgas visā Kopienā.

31. pants

Drošības nauda

1. Ja vien saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktu nav paredzēts citādi, licences izdod pēc drošības naudas iemaksas, lai garantētu, ka produktus importē licences derīguma termiņa laikā.

2. Izņemot *force majeure* gadījumus, drošības nauda tiek pilnībā vai daļēji ieturēta, ja licences derīguma termiņa laikā importu neveic vai veic tikai daļēji.

32. pants

Īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus noteikumus par šīs iedaļas piemērošanu, tostarp arī par licenču derīguma termiņu, pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā.

II iedaļa

Ievedmuita un ieviešanas cenu sistēma

33. pants

Ievedmuita

Ja vien šajā iedaļā nav noteikts citādi, kopējā muitas tarifa ievedmuitas likmes ir spēkā par produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

34. pants

Ieviešanas cenu sistēma

1. Ja kopējo muitas tarifu nodokļu likmes piemērošana atkarīga no importēto preču ieviešanas cenas, šīs cenas ticamību pārbauda, izmantojot vienotas likmes importa vērtību, ko aprēķina Komisija pēc produkta un pēc izcelsmes, pamatojoties uz produkta vidējo svērto cenu dalībvalstu reprezentatīvajos importa tirgos vai, vajadzības gadījumā, citos tirgos.

Tomēr Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā var pieņemt īpašus noteikumus par ieviešanas cenu pārbaudi produktiem, ko importē galvenokārt pārstrādei.

2. Ja konkrētā sūtījuma deklarētā ieviešanas cena ir augstāka par vienotās likmes importa vērtību, kas Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā palielināta līdz noteiktai robežai, kura nedrīkst pārsniegt vienotas likmes vērtību vairāk par 10 %, ir jāiemaksā drošības nauda, kuras summa ir vienāda ar ievedmuitu, kas noteikta, pamatojoties uz vienotas likmes importa vērtību.

3. Ja konkrētā sūtījuma ieviešanas cena nav deklarēta muitošanas laikā, piemērojamā kopējā muitas tarifa likme ir atkarīga no vienotas likmes importa vērtības, vai tā nosakāma saskaņā ar attiecīgajiem muitas likumu noteikumiem, ievērojot nosacījumus, kas jānosaka saskaņā ar 46. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 2200/96.

4. Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru.

35. pants

Papildu ievedmuita

1. Tādiem viena vai vairāku produktu ievedumiem, uz kuriem attiecas šī regula, papildu ievedmuitu nosaka pēc likmes, kas aprēķināta saskaņā ar 33. un 34. pantu, lai novērstu vai mazinātu šāda importa iespējami nevēlamo ietekmi uz Kopienas tirgu, ja:

- imports realizēts par zemāku cenu nekā tā, ko Kопiena ir paziņojusi Pasaules Tirdzniecības organizācijai ("sprūda" cena); vai
- gada importa apjoms pārsniedz noteiktu līmeni ("sprūda" apjoms).

"Sprūda" apjomu nosaka, pamatojoties uz tirgus pieejamību, ko definē kā importa daļu procentos no attiecīgā vietējā patēriņa iepriekšējos trijos gados.

2. Papildu ievedmuitu nenosaka, ja imports nevarētu radīt Kopienas tirgus traucējumus, vai gadījumos, kad tai varētu būt nesamērīga ietekme salīdzinājumā ar paredzēto mērķi.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē importa cenas nosaka pēc konkrētā sūtījuma CIF importa cenas.

Tādēļ CIF importa cenas pārbauda, salīdzinot ar attiecīgā produkta reprezentatīvajām vidējām cenām pasaules tirgū vai šā produkta cenām Kopienas importa tirgū.

4. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta īstenošanai pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādos sīki izklāstītos noteikumos precizē:

- produktus, kuriem nosaka papildu ievedmuitu;
- citus 1. punkta piemērošanas nodrošināšanai nepieciešamos kritērijus.

III iedaļa

Importa kvotu pārvaldība

36. pants

Tarifu kvotas

1. Tarifu kvotas produktu importam, uz kuriem attiecas šī regula un kuras izriet no nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu, vai no jebkura Padomes tiesību akta, atver un administrē Komisija saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Tarifu kvotas pārvalda tā, lai novērstu attiecīgo uzņēmēju diskrimināciju, un to veic, piemērojot vienu no turpmāk minētajām metodēm vai šo metožu apvienojumu, vai citu atbilstīgu metodi:

- a) metode, kuras pamatā ir pieteikumu iesniegšanas hronoloģiskā secība ("rindas kārtībā");
- b) metode, pēc kuras sadale notiek proporcionāli daudzumiem, kas ir pieprasīti, iesniedzot pieteikumus (izmantojot "vienlaicīgas pārbaudes metodi");
- c) metode, pēc kuras ņem vērā tradicionālos tirdzniecības modeļus (izmantojot "tradicionālo/jaunpienācēju metodi").

3. Noteiktajā administrēšanas metodē, ja vajadzīgs, ņem vērā Kopienas tirgus apgādes prasības un vajadzību nodrošināt minētā tirgus līdzsvaru.

37. pants

Tarifu kvotu atvēršana

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija nosaka gada tarifu kvotas, vajadzības gadījumā ar sadalījumu visam gadam, un nosaka izmantojamo administrēšanas metodi.

Sīki izstrādātus noteikumus šā punkta piemērošanai pieņem saskaņā ar iepriekš minēto procedūru, jo īpaši par:

- a) garantijām attiecībā uz produkta īpašībām, izcelsmes vietu un izcelsmi;
- b) tā dokumenta atzīšanu, kuru izmanto a) punktā minēto garantiju apstiprināšanai;
- c) nosacījumiem, saskaņā ar kuriem izsniedz importa licences, un to derīguma termiņu.

IV iedaļa

Aizsargpasākumi un ievēšana pārstrādei

38. pants

Aizsargpasākumi

1. Komisija veic aizsargpasākumus pret ievēšanu Kopienā, ievērojot šā panta 3. punktu, saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 519/94 (1994. gada 7. marts) par kopējiem noteikumiem importam no trešām valstīm ⁽¹⁾ un (EK) Nr. 3285/94 (1994. gada 22. decembris) par kopējiem importa noteikumiem ⁽²⁾.

2. Ja vien Padome nenosaka citādi, saskaņā ar šā panta 3. punktu Komisijai jāveic aizsargpasākumi pret ievēšanu Kopienā, kas paredzēti starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 300. pantu.

3. 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus Komisija var veikt pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas. Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem par to lēmumu piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, kuri ir piemērojami nekavējoties.

Lēmumus, ko Komisija pieņēmusi saskaņā ar 1. un 2. punktu, dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darbdienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Padome nekavējoties sanāk kopā. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgo lēmumu mēneša laikā no dienas, kurā tos iesniedza izskatīšanai Padomē.

4. Ja Komisija uzskata, ka kāds no aizsargpasākumiem, ko veic saskaņā ar 1. un 2. punktu, ir atceļams vai grozāms, tā rīkojas šādi:

- a) ja pasākumu ir ieviesusi Padome, Komisija ierosina Padomei to atcelt vai grozīt. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu;
- b) visos pārējos gadījumos Kopienas aizsargpasākumus atceļ vai groza Komisija.

39. pants

Ievēšanas pārstrādei apturēšana

1. Ja ievēšana pārstrādei rada vai var radīt traucējumus Kopienas tirgū, Komisija pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas pilnībā vai daļēji var atcelt ar ievēšanu

⁽¹⁾ OV L 67, 10.3.1994., 89. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 427/2003 (OV L 65, 8.3.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 349, 31.12.1994., 53. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2200/2004 (OV L 374, 22.12.2004., 1. lpp.).

pārstrādei saistīto režīmu attiecībā uz produktiem, kas iekļauti šīs regulas darbības jomā. Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem par to lēmumu piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, kuri ir piemērojami nekavējoties.

Pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumus saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darbdienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Padome nekavējoties sanāk kopā. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgos pasākumus mēneša laikā no dienas, kurā tos iesniedza izskatīšanai Padomē.

2. Ciktāl tas vajadzīgs, lai tādu produktu, uz kuriem attiecas šī regula, tirgus kopīgā organizācija darbotos pareizi, Padome saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt ievešanu pārstrādei attiecībā uz minētajiem produktiem.

III NODAĻA

Eksports

I iedaļa

Eksporta licences

40. pants

Fakultatīvās eksporta licencēšanas sistēmas

1. Komisija var pieņemt lēmumu, ka tādu produktu eksportam Kopienā, uz kuriem attiecas šī regula, jāsaņem eksporta licence.
2. Šīs regulas 29., 30. un 31. pantu piemēro *mutatis mutandis*.
3. Sīki izstrādātus noteikumus par šā panta piemērošanu, tostarp arī par licenču derīguma termiņu un drošības naudas likmi, pieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 46. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2200/96.

II iedaļa

Izvešanas pārstrādei apturēšana

41. pants

Ievešanas pārstrādei apturēšana

1. Ja izvešana pārstrādei rada vai var radīt traucējumus Kopienas tirgū, Komisija pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc pašas iniciatīvas pilnībā vai daļēji var atcelt ar izvešanu pārstrādei saistīto režīmu attiecībā uz produktiem, kas iekļauti šīs regulas darbības jomā. Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā pieņem par to lēmumu piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Dalībvalstīm paziņo par šādiem pasākumiem, kuri ir piemērojami nekavējoties.

Pasākumus, par kuriem Komisija pieņēmusi lēmumus saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, dalībvalsts var nodot izskatīšanai Padomē piecu darbdienu laikā pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas. Padome nekavējoties sanāk kopā. Ar kvalificētu balsu vairākumu tā var grozīt vai atcelt attiecīgos pasākumus mēneša laikā no dienas, kurā tos iesniedza izskatīšanai Padomē.

2. Ciktāl tas vajadzīgs, lai tādu produktu, uz kuriem attiecas šī regula, tirgus kopīgā organizācija darbotos pareizi, Padome saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto procedūru var pilnībā vai daļēji aizliegt izvešanu pārstrādei attiecībā uz minētajiem produktiem.

VI SADAĻA

ĪSTENOŠANAS NOTEIKUMI, GROZĪJUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

I NODAĻA

Īstenošanas noteikumi

42. pants

Sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi

Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus par šīs regulas piemērošanu pieņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādi noteikumi jo īpaši var attiekties uz:

- a) II sadaļas īstenošanas noteikumiem, jo īpaši iekļaujot:
 - i) produktus, kas iesniegti standartizācijai, un 2. pantā minēto tirdzniecības standartu noteikšanu, lai jo īpaši noteiktu to, vai produktam ir laba un tirdzniecībai piemērota kvalitāte;
 - ii) noteikumus par atbilstības pārbaudēm, jo īpaši par to konsekvētu piemērošanu dalībvalstīs;
 - iii) noteikumus par atrunām un izņēmumiem no tirdzniecības standartu piemērošanas;
 - iv) noteikumus par noformējumu, tirdzniecību un marķējumu;
 - v) noteikumus par tirdzniecības standartu piemērošanu produktiem, ko Kopienā importē un no Kopienas eksportē;
- b) III sadaļas īstenošanas noteikumiem, jo īpaši iekļaujot:
 - i) noteikumus par starptautiskām ražotāju organizācijām un starptautiskām ražotāju organizāciju apvienībām, tostarp par atbalstu, kas attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāsniedz starptautiskas sadarbības gadījumā;

- ii) noteikumus par 7. pantā minēto pasākumu finansēšanu; *inter alia*, par palīdzības robežlielumiem un maksimālo pieļaujamo apjomu un par palīdzības daļu, ko līdzfinansē Kopiena;
- iii) regulas 11. panta 1. punktā minētās palīdzības kompensēšanas pakāpi un sīki izstrādātus noteikumus par kompensēšanu;
- iv) noteikumus par investīcijām atsevišķās saimniecībās;
- v) regulas 13. pantā minēto paziņojumu un informācijas iesniegšanas datumu;
- vi) noteikumu, ar ko paredz 13. pantā minēto Kopienas finansiālās palīdzības daļējus maksājumus;
- c) IV sadaļas īstenošanas noteikumiem;
- d) noteikumiem par administratīvajām un fiziskajām kontrolēm, kas dalībvalstīm jāveic par to, kā tiek ievērotas saistības, kas izriet no šīs regulas;
- e) administratīvu sankciju piemērošanas sistēmu tādiem gadījumiem, kad tiek konstatēta no šīs regulas izrietošo saistību neievērošana. Minētās administratīvās sankcijas ir samērīgas ar konstatēto neatbilstību smaguma pakāpi, apjomu, ilgumu un atkārtoto;
- f) noteikumiem par tādu nepamatotu maksājumu atgūšanu, kas izmaksāti, piemērojot šo regulu;
- g) ziņošanas noteikumiem par veiktajām pārbaudēm un to rezultātiem;
- h) noteikumiem par V sadaļas īstenošanu, tostarp par šajā sadaļā īpaši minētajiem pasākumiem;
- i) noteikumiem par to, kāda informācija vajadzīga 44. panta piemērošanai, kāda ir tās sniegšanas forma, saturs, laiks un termiņi, kā arī noteikumus par informācijas un dokumentu nosūtīšanu vai publiskošanu;
- j) pasākumiem, kuru mērķis ir atvieglot pāreju no režīma, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 2202/96, uz šajā regulā noteikto režīmu, tostarp pasākumiem šīs regulas 55. panta īstenošanai.

II NODAĻA

Grozījumi, atcelšana un nobeiguma noteikumi

43. pants

Valsts atbalsts

Jā šajā regulā nav paredzēts citādi, Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro to produktu ražošanai un pārdošanai, kas minēti

Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā, kā arī kartupeļiem svaigā vai dzesinātā veidā, uz kuriem attiecas KN kods 0701.

Atkāpjoties no 1. daļas noteikumiem:

- a) dalībvalstis var turpināt sniegt valsts atbalstu saskaņā ar pastāvošo sistēmu, lai ražotu un tirgotu svaigus un dzesinātus kartupeļus, uz kuriem attiecas KN kods 0701, līdz 2011. gada 31. decembrim;
- b) Spānija un Itālija 2007./2008. tirdzniecības gadā var sniegt līdz EUR 15 miljonu lielu valsts atbalstu, lai palīdzētu tomātu pārstrādes nozarei pielāgoties šīs regulas noteikumiem;
- c) dalībvalstis līdz 2010. gada 31. decembrim var sniegt valsts atbalstu saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - i) valsts atbalstu izmaksā tikai augļu un dārzeņu ražotājiem, kuri nav atzītas ražotāju organizācijas biedri un kuri ar atzītu ražotāju organizāciju paraksta līgumu, kurā viņi piekrit, ka viņi veiks attiecīgās ražotāju organizācijas krīzes novēršanas un pārvarēšanas pasākumus;
 - ii) valsts atbalsta apjoms, ko izmaksā šādiem ražotājiem, nepārsniedz 75 % no Kopienas palīdzības, kuru saņem attiecīgo ražotāju organizāciju biedri; kā arī
 - iii) attiecīgā dalībvalsts līdz 2010. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par valsts atbalsta lietderīgumu un efektivitāti, īpaši veicot analīzi par to, ciktāl tas palīdz nozares organizēšanai. Komisija izvērtē ziņojumu un izlemj, vai sniegt atbilstīgus priekšlikumus.

44. pants

Saziņa

Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu šo regulu, lai veiktu tirgus uzraudzību un analīzi un ievērotu starptautiskās saistības par produktiem, uz kuriem attiecas šī regula.

45. pants

Izdevumi

Izdevumi saskaņā ar šo regulu uzskatāmi par intervences pasākumiem, lai regulētu lauksaimniecības tirgu, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

46. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 827/68

Regulas (EEK) Nr. 827/68 pielikumā ierakstu KN kodam 0910 aizstāj ar šādu tekstu:

“ex 0910 Ingvers, kurkuma, lauru lapas, karijs un citas garšvielas, izņemot timiānu un safrānu.”

47. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2200/96

Regulu (EK) Nr. 2200/96 groza šādi:

- 1) regulas 1. panta 2. punktā tabulu aizstāj ar šādu tabulu:

KN kods	Apraksts
0702 00 00	Tomāti, svaigi vai dzesināti
0703	Sīpoli, šalotes, ķiploki, puravi un citi sīpolu dzimtas dārzeņi, svaigi vai dzesināti
0704	Galviņkāposti, ziedkāposti, kolrābji, lapu kāposti un citi pārtikā lietojami kāpostu dzimtas augi, svaigi vai dzesināti
0705	Dārza salāti (<i>Lactuca sativa</i>) un cigoriņi (<i>Cichorium spp.</i>), svaigi vai dzesināti
0706	Burkāni, galda rāceņi un kāļi, galda bietes, auzu saknes (puravlapu plostbārži), sakņu selerijas, redīsi un tiem līdzīgi sakņu dārzeņi, svaigi vai dzesināti
0707 00	Gurķi un kornišoni, svaigi vai dzesināti
0708	Pākšaugu dārzeņi, lobīti vai nelobīti, svaigi vai dzesināti
ex 0709	Pārējie dārzeņi, svaigi vai dzesināti, izņemot dārzeņus no apakšpozīcijām 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 un 0709 90 60
ex 0802	Pārējie rieksti, svaigi vai žāvēti, lobīti vai nelobīti, mizoti vai nemizoti, izņemot areku (vai betelriekstus) un kolas riekstus no apakšpozīcijas 0802 90 20
0803 00 11	Svaigi plantāni
ex 0803 00 90	Kaltēti plantāni
0804 20 10	Vīģes, svaigas
0804 30 00	Ananasi
0804 40 00	Avokado
0804 50 00	Gvajaves, mango un mangostani
0805	Citrusaugļi, svaigi vai žāvēti
0806 10 10	Svaigas galda vīnogas
0807	Melones (arī arbūzi) un paijaspaijas, svaigi
0808	Āboli, bumbieri un cidonijas, svaigas

KN kods	Apraksts
0809	Aprikozes, ķirši, persiki (arī nektarīni), plūmes un ērkšķu plūmes, svaigas
0810	Citi augļi, svaigi
0813 50 31 0813 50 39	Maisījumi, kas sastāv tikai no žāvētiem riekstiem, kuri minēti pozīcijās 0801 un 0802
0910 20	Safrāns
ex 0910 99	Timiāns, svaigs vai dzesināts
ex 1211 90 85	Baziliks, melisa, piparmētra, raudene (raudene/parastā raudene), rozmarīns, rūtas, svaigas vai dzesinātas
1212 99 30	Ceratoniju (vai karebu) augļi

- 2) regulas I līdz VI sadaļu, 43. un 44. pantu, 47. līdz 57. pantu un I līdz V pielikumu svītros;

- 3) regulas 46. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“46. pants

1. Komisijai palīdz Augļu un dārzeņu pārvaldības komiteja (turpmāk “Komiteja”).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir viens mēnesis.”

48. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2201/96

Regulu (EK) Nr. 2201/96 groza šādi:

- 1) regulas 1. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Tirdzniecības gadus 2. punktā minētajiem produktiem vajadzības gadījumā nosaka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

- 2) regulas I un II sadaļu, 23. līdz 32. pantu un I un III pielikumu svītros.

49. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2826/2000

Regulu (EK) Nr. 2826/2000 groza šādi:

- 1) regulas 5. panta 3. punktam pievieno ar šādu daļu:

“Attiecībā uz augļu un dārzeņu patēriņa veicināšanu īpaša uzmanība ir jāvelta šā patēriņa veicināšanai to bērnu vidū, kas atrodas izglītības iestādēs.”;

2) regulas 9. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Pirmajā daļā minētā finansējuma daļa ir 60 % attiecībā uz augļu un dārzeņu patēriņa veicināšanu, kura paredzēta tikai bērniem izglītības iestādēs.”

50. pants

Grozījums Direktīvā 2001/112/EK

Direktīvas 2001/112/EK 7. pantam pievieno šādu ievilkumu:

– vajadzības gadījumā šīs direktīvas pielāgošana attiecīgo starptautisko standartu attīstībai.”

51. pants

Grozījums Direktīvā 2001/113/EK

Direktīvas 2001/113/EK 5. pantam pievieno šādu ievilkumu:

– vajadzības gadījumā šīs direktīvas pielāgošana attiecīgo starptautisko standartu attīstībai.”

52. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1782/2003

Regulu (EK) Nr. 1782/2003 groza šādi:

1) regulas 33. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“a) viņiem ir piešķirts maksājums 38. pantā minētajā atsaucē periodā saistībā vismaz ar vienu no VI pielikumā paredzētajām atbalsta shēmām vai – attiecībā uz olīveļļu – tirdzniecības gados, kas minēti 37. panta 1. punkta otrajā daļā, vai – attiecībā uz cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem – ja viņi ir izmantojuši tirgus atbalstu reprezentatīvajā periodā, kas minēts VII pielikuma K punktā, vai – attiecībā uz banāniem – viņi ir izmantojuši ienākumu zaudējumu kompensācijas reprezentatīvajā periodā, kas minēts VII pielikuma L punktā, vai – attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem vai dēstu audzētavām – viņi bija augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu ražotāji reprezentatīvajā periodā, ko dalībvalstis šiem ražojumiem noteikušas saskaņā ar VII pielikuma M punktu;”

2) regulas 37. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētavām pamatsummu aprēķina un pielāgo saskaņā ar VII pielikuma M punktu.”;

3) regulas 40. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Ja *force majeure* vai ārkārtas apstākļiem bija nelabvēlīga ietekme visā atsaucē periodā, dalībvalsts pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz periodu no 1997. līdz 1999. gadam.

Par cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz reprezentatīvajam periodam iepriekšējo tuvāko tirdzniecības gadu, ko izraugās saskaņā ar VII pielikuma K punktu. Par banāniem pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz reprezentatīvajam periodam iepriekšējo tuvāko tirdzniecības gadu, ko izraugās saskaņā ar VII pielikuma L punktu. Par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētavām pamatsummu aprēķina, pamatojoties uz reprezentatīvajam periodam iepriekšējo tuvāko tirdzniecības gadu, ko izraugās saskaņā ar VII pielikuma M punktu. Šajos gadījumos *mutatis mutandis* piemēro 1. punktu.”;

4) regulas 42. panta 8. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr gadījumos, kad piemēro 5. punktu, dalībvalsts var izlemt, ka attiecībā uz 2007. gadu neizmanto tiesības uz maksājumu, kas atbilst lauksaimnieka deklarētajam hektāru skaitam un ko izmanto galda kartupeļiem vai augļiem un dārzeņiem, neieskaita atpakaļ valsts rezervē.”;

5) regulas 43. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“a) gadījumā, kad atbalstu piešķir par kartupeļu cieti, žāvētu rupjo lopbarību, sēklām, olīvu audzēm un tabaku, kā uzskaitīts VII pielikumā, – hektāru skaits, par kuros saražoto produkciju piešķirts atbalsts atsaucē periodā, kā aprēķināts saskaņā ar VII pielikuma B, D, F, H un I punktu;

aa) par cukurbietēm, cukurniedrēm un cigoriņiem – hektāru skaits, kas aprēķināts saskaņā ar VII pielikuma K punkta 4. apakšpunktu;

ab) par banāniem – hektāru skaits, kas aprēķināts saskaņā ar VII pielikuma L punktu;

ac) par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētavām – hektāru skaits, kas aprēķināts saskaņā ar VII pielikuma M punktu;”;

6) regulas 44. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Hektārs, par kuru ir tiesības pretendēt uz atbalstu” ir arī:

a) platības, kas apstādītas ar apiņiem vai uz kurām attiecas pagaidu neaudzēšanas saistības;

b) ar olīvkokiem apstādītās platības;

c) ar banāniem apstādītās platības;

d) augļu un dārzeņu pastāvīgo stādījumu platības;

e) dēstu audzētavas.”;

7) regulas 45. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Tomēr dalībvalstīs, kur 2007. gadā neizmantoja 71. pantā paredzēto iespēju un kur neizmanto 51. panta otrajā daļā minēto iespēju, neizmanto tiesības uz maksājumu, kas atbilst lauksaimnieka deklarētajam hektāru skaitam un ko izmanto galda kartupeļiem vai augļiem un dārzeņiem, neieskaita atpakaļ valsts rezervē.”;

8) regulas 51. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

“51. pants

Zemes lauksaimnieciskā izmantošana

Lauksaimnieki var izmantot saskaņā ar 44. panta 3. punktu deklarētos zemes gabalus visādu veidu lauksaimnieciskai darbībai, izņemot pastāvīgos stādījumus. Tomēr lauksaimnieki var izmantot šos zemes gabalus turpmāk minētajiem:

- a) apiņi;
- b) olīvkoki;
- c) banāni;
- d) augļu un dārzeņu pastāvīgie stādījumi;
- e) dēstu audzētavas.

Atkāpjoties no pirmajā daļā paredzētā, dalībvalstis var līdz 2007. gada 1. novembrim izlemt, ka līdz dalībvalsts noteiktajai dienai, taču ne vēlāk kā līdz 2010. gada 31. decembrim, zemes gabalus vienā vai vairākos dalībvalsts reģionos arī turpmāk nelieto:

- a) lai ražotu vienu vai vairākus produktus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 2200/96 1. panta 2. punktā un Regulas (EK) Nr. 2201/96 1. panta 2. punktā. Tomēr šādā gadījumā dalībvalstis var pieņemt lēmumu atļaut audzēt sekundārās kultūras to hektāru platībā, par ko ir tiesības saņemt atbalstu, ilgākais trīs mēnešus, sākot no katra gada 15. augusta; tomēr pēc dalībvalsts lūguma šo termiņu attiecībā uz reģioniem, kur klimatisko apstākļu dēļ labību parasti novāc agrāk, var mainīt saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru; un/vai
- b) lai audzētu galda kartupeļus; un/vai
- c) lai audzētu dēstus.”;

9) regulas 60. panta 8. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“8. Ja dalībvalsts izlemj atkāpties no 51. panta otrās daļas, tā līdz 2007. gada 1. novembrim var arī pieņemt lēmumu par šā panta 1. līdz 7. punkta piemērošanu tam pašam laikposmam. Visos citos gadījumos šā panta 1. līdz 7. punktu nepiemēro.”;

10) regulas 63. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Attiecībā uz augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzētavu maksājumu komponenta iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā dalībvalstis līdz 2008. gada 1. aprīlim var pieņemt lēmumu izmantot pirmajā daļā paredzēto izņēmumu.”;

11) regulas 64. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“2. Atbilstīgi katras dalībvalsts izvēlei Komisija saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka maksimāli pieļaujamos daudzumus katram tiešajam maksījumam, kas minēts attiecīgi 66. līdz 69. pantā.

Šis maksimāli pieļaujamais daudzums ir vienāds ar katra tiešā maksājuma daļu valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, kura pareizināta ar samazinājuma procentuālajām daļām, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar 66. līdz 69. pantu.

Fiksētā maksimāli pieļaujamā daudzuma kopējo apjomu atskaita no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 41. pantā, saskaņā ar 144. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

12) regulas 65. panta 1. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Attiecībā uz tiesībām, kuras jāpiešķir lauksaimniekiem pēc visiem iespējamajiem 41. pantā paredzētajiem atvilkumiem, pamatsummas daļu, kas rodas no katra tiešā maksājuma, kurš paredzēts 66. līdz 69. pantā, samazina par procentuālo daļu, kas jānosaka dalībvalstīm minētajos pantos noteiktajās robežās, un – attiecībā uz 68.b pantā paredzētajiem tiešajiem maksājumiem – tas izdarāms laikposmā, ko dalībvalsts ir noteikusi saskaņā ar minēto pantu.”;

13) pēc 68.a panta iekļauj šādu pantu:

“68.b pants

Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem

1. Līdz 2007. gada 1. novembrim dalībvalstis var pieņemt lēmumu līdz 2011. gada 31. decembrim saglabāt līdz 50 % tiešā maksājuma daļas valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, attiecībā uz noteiktiem tomātiem, ko piegādā pārstrādei un par kuriem paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2201/96 paredzēto atbalsta shēmu.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi IV sadaļas 10.g nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Līdz 2007. gada 1. novembrim dalībvalstis var pieņemt lēmumu:

- a) līdz 2011. gada 31. decembrim saglabāt līdz 100 % tiešā maksājuma daļas valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas ir citas nekā šā punkta trešajā daļā uzskaitītās ikgadējās kultūras, kuras piegādā pārstrādei un par kurām paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2201/96 un Regulā (EK) Nr. 2202/96 paredzētajām atbalsta shēmām; kā arī
- b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim saglabāt līdz 75 % tiešā maksājuma daļas valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas ir citas nekā šā punkta trešajā daļā uzskaitītās ikgadējās kultūras, kuras piegādā pārstrādei un par kurām paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2201/96 un Regulā (EK) Nr. 2202/96 paredzētajām atbalsta shēmām.

Šādā gadījumā, ievērojot tā maksimāli pieļaujamā daudzuma robežas, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri audzē vienu vai vairākus tālāk minēto augļu vai dārzeņu veidus, ko piegādā pārstrādei un par ko paredzētas tiesības uz palīdzību saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2201/96 un Regulā (EK) Nr. 2202/96 paredzētajām atbalsta shēmām, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar IV sadaļas 10.g nodaļā paredzētajiem nosacījumiem:

- a) svaigas vīģes;
- b) svaigi citrusaugļi;
- c) galda vīnogas;
- d) bumbieri;
- e) persiki un nektarīni; un
- f) noteiktas šķirnes plūmes, kas iegūtas no *d'Ente* plūmēm.

3. Daļa valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 1. punktā attiecībā uz tomātiem, ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Bulgārija	5,394
Čehija	0,414
Grieķija	35,733
Spānija	56,233
Francija	8,033
Itālija	183,967

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Kipra	0,274
Malta	0,932
Ungārija	4,512
Rumānija	1,738
Polija	6,715
Portugāle	33,333
Slovākija	1,018

4. Daļa valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 2. punktā attiecībā uz augļu un dārzeņu kultūrām, kas ir citas nekā ikgadējās kultūras, ir šāda:

Dalībvalsts	Summa (miljonos EUR kalendārajā gadā)
Bulgārija	0,851
Čehija	0,063
Grieķija	153,833
Spānija	110,633
Francija	44,033
Itālija	131,700
Kipra	2008. gadā: 4,793 2009. gadā: 4,856 2010. gadā: 4,919 2011. gadā: 4,982 2012. gadā: 5,045
Ungārija	0,244
Rumānija	0,025
Portugāle	2,400
Slovākija	0,007"

14) regulas 71.g pantu svītro;

15) regulas 71.k panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Tomēr attiecībā uz augļu un dārzeņu maksājumu komponenta iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā jaunās dalībvalstis līdz 2008. gada 1. aprīlim vai līdz tā gada 1. augustam, kas ir iepriekšējais gads pirms vienotā maksājuma shēmas piemērošanas, var pieņemt lēmumu izmantot pirmajā daļā paredzēto izņēmumu.";

16) regulas IV sadaļai pēc 10.f nodaļas pievieno šādas nodaļas:

“10.g NODAĻA

PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR AUGĻIEM UN DĀRZEŅIEM

110.t pants

Platībatkarīgais pārejas atbalsts

1. Ja piemēro 68.b panta 1. punktu vai 143.bc panta 1. punktu laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas audzē noteiktus tomātus, kuri paredzēti pārstrādei, kā dalībvalstis noteikušas.

2. Ja piemēro 68.b panta 2. punktu vai 143.bc panta 2. punktu laikposmā, kas paredzēts šajos noteikumos, saskaņā ar šajā nodaļā paredzētajiem nosacījumiem platībatkarīgo pārejas atbalstu var piešķirt lauksaimniekiem, kas ražo noteiktus augļu un dārzeņu produktus, kuri uzskaitīti 68.b panta 2. punkta trešajā daļā, kuri paredzēti pārstrādei, kā dalībvalstis noteikušas.

110.u pants

Atbalsta summa un tiesības saņemt atbalstu

1. Dalībvalstis, balstoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, nosaka atbalsta apmērus par katru hektāru, kur audzē tomātus, un 68.b panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītos augļus un dārzeņus.

2. Maksājumu kopsumma nekādā gadījumā nepārsniedz maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 64. panta 2. punktu vai 143.bc pantu.

3. Atbalstu piešķir vienīgi tad, ja ievēro platības, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no to produktu veidiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 2201/1996 1. panta 2. punktā.

4. Dalībvalstis Kopienas atbalsta piešķiršanai var paredzēt papildu objektīvus un nediskriminējošus kritērijus, tostarp tādus, kas ir nosacījums lauksaimniekiem, kuri ir ražotāju organizāciju vai tādu ražotāju grupu biedri, kuras attiecīgi ir atzītas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1182/2007 (2007. gada 26. septembris) 4. vai 7. pantu (*).

5. Dalībvalstis līdz 2007. gada 1. novembrim paziņo Komisijai par lēmumu piemērot 68.b vai 143.bc pantu, par summu, ko saglabā saskaņā ar minētajiem pantiem, un par kritērijiem, kas minēti šā panta 1. punktā.

10.h NODAĻA

PĀREJAS POSMA MAKSĀJUMI PAR MĪKSTAJIEM AUGĻIEM

110.v pants

Maksājumi par mīkstajiem augļiem

1. Platībatkarīgo pārejas atbalstu piešķir laikposmā, kas beidzas 2012. gada 31. decembrī, par zemenēm ar KN kodu 0810 10 00 un par avenēm ar KN kodu 0810 20 10, kuras piegādā pārstrādei.

2. Atbalstu piešķir vienīgi tad, ja ievēro platības, kuru ražu ar līgumu paredz pārstrādei vienā no to produktu veidiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 2201/1996 1. panta 2. punktā.

3. Kopienas atbalsta summa ir EUR 230 par hektāru gadā.

4. Dalībvalstis papildus Kopienas atbalstam var maksāt valsts atbalstu. Kopienas un valsts atbalsta kopsumma nepārsniedz EUR 400 par hektāru gadā.

5. Atbalstu maksā, tikai ievērojot valstij maksimāli garantētās platības, kas dalībvalstīm noteiktas šādi:

Dalībvalsts	Valstij garantētās platības (hektāros)
Bulgārija	2 400
Ungārija	1 700
Latvija	400
Lietuva	600
Polija	48 000

Ja kādā noteiktā dalībvalstī noteiktā gadā to platību apjoms, par kurām ir tiesības saņemt atbalstu, pārsniedz valstij maksimāli garantētās platības, tad 3. punktā minētā atbalsta summa tiek samazināta proporcionāli starpībai, par kādu tiek pārsniegtas valstij maksimāli garantētās platības.

6. Pārejas posma maksājumiem par augļiem nepiemēro 143.a un 143.c pantu.

(*) OV L 273, 17.10.2007., 1. lpp.”

17) regulas 143.b panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Jaunās dalībvalstis vēlākais līdz pievienošanās dienai var pieņemt lēmumu tiešos maksājumus, kas nav IV sadaļas 5. nodaļā paredzētais atbalsts par enerģijas kultūrām un nav IV sadaļas 10.h nodaļā paredzētais pārejas posma atbalsts par augļiem, 9. punktā minētajā piemērošanas laikā aizstāt ar vienoto platībmaksājumu, ko aprēķina saskaņā ar 2. punktu.”;

18) regulas 143.b panta 3. punkta trešo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

“– pielāgots, izmantojot attiecīgo 143.a pantā paredzēto procentuālo daļu, lai pakāpeniski ieviestu tiešos maksājumus, izņemot pieejamo summu saskaņā ar VII pielikuma K punkta 2. punktu, vai saskaņā ar starpību starp šīm summām un tām, ko faktiski piemēro, kā minēts 143.ba panta 4. punktā, un izņemot summas attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari saskaņā ar 68.b panta 3. un 4. punktu vai saskaņā ar starpību starp šīm summām un tām, ko faktiski piemēro, kā minēts 143.bb panta 4. punktā un 143. bc panta 3. punktā.”;

19) pēc 143.ba panta pievieno šādu pantu:

“143.bb pants

Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem

1. Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2007. gada 1. novembrim var pieņemt lēmumu piešķirt atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem lauksaimniekiem, kam ir tiesības uz maksājumu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu. To piešķir, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kas ir paredzēti VII pielikuma M punkta pirmajā daļā, un ievērojot šajā punktā paredzēto reprezentatīvo periodu.

2. Atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem piešķir, ievērojot valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzuma daļu, kas minēta 71.c pantā attiecībā uz augļiem un dārzeņiem.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, katra attiecīgā jaunā dalībvalsts var izlemt līdz 2007. gada 1. novembrim, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemērot atsevišķam maksājumam par augļiem un dārzeņiem zemāku maksimāli pieļaujamo daudzumu nekā to, kas minēts VII pielikuma K punktā.

4. Līdzekļus, kas ir pieejami, lai piešķirtu atsevišķu maksājumu par augļiem un dārzeņiem saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, neiekļauj 143.b panta 3. punktā minētajā gada finanšu līdzekļu kopapjomā.

5. Regulas 143.a un 143.c pantu nepiemēro atsevišķam maksājumam par augļiem un dārzeņiem.

6. Faktiska vai paredzama mantojuma gadījumā atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem piešķir lauksaimniekam, kas manto saimniecību, – ar nosacījumu, ka attiecīgajam lauksaimniekam ir tiesības pretendēt uz to saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

143.bc pants

Pārejas posma maksājums par augļiem un dārzeņiem

1. Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2007. gada

1. novembrim var pieņemt lēmumu līdz 2011. gada 31. decembrim saglabāt līdz 50 % tiešā maksājuma daļas valstij noteiktajā maksimāli pieļaujamajā daudzumā, kas minēts 41. pantā, attiecībā uz tomātiem ar KN kodu 0702 00 00.

Šādā gadījumā, ievērojot to maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 144. panta 2. punktā paredzēto procedūru, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kas audzē tomātus atbilstīgi IV sadaļas 10.g nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Atkāpjoties no 143.b panta, jaunās dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, līdz 2007. gada 1. novembrim var pieņemt lēmumu:

a) līdz 2010. gada 31. decembrim saglabāt līdz 100 % tiešā maksājuma daļas no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 71.c pantā, attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas nav 68. b panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās ikgadējās kultūras;

b) no 2011. gada 1. janvāra līdz 2012. gada 31. decembrim saglabāt līdz 75 % tiešā maksājuma daļas no valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā daudzuma, kas minēts 71.c pantā, attiecībā uz noteiktām augļu un dārzeņu kultūrām, kas ir citas nekā 68.b panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītās ikgadējās kultūras.

Šādā gadījumā, ievērojot to maksimāli pieļaujamo daudzumu, kas noteikts saskaņā ar 144. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts katru gadu veic papildmaksājumu lauksaimniekiem.

Papildmaksājumu piešķir lauksaimniekiem, kuri ražo vienu vai vairākus tādu augļu vai dārzeņu produktus, ko ir noteikusi attiecīgā dalībvalsts un kuri ir uzskaitīti 68. b panta 2. punkta trešajā daļā.

3. Līdzekļus, kas ir pieejami, lai piešķirtu pārejas posma maksājumu par augļiem un dārzeņiem saskaņā ar 1. un 2. punktu, neiekļauj 143.b panta 3. punktā minētajā gada finanšu līdzekļu kopapjomā.

4. Regulas 143.a un 143.c pantu nepiemēro pārejas posma maksājumam par augļiem un dārzeņiem.”;

20) regulas 145. pantā pēc d) punkta c) apakšpunkta iekļauj šādu punktu:

“d) d) sīki izstrādāti īstenošanas noteikumi par augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzētavu atbalsta iekļaušanu vienotā maksājuma shēmā un attiecībā uz maksājumiem, kas minēti IV sadaļas 10.g un 10.h nodaļā.”;

21) regulas 155. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

55. pants

“155. pants

Pārejas noteikumi

Citi pārejas noteikumi

Turpmākus pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu pāreju no 152. un 153. pantā minētajās regulās un Regulās (EEK) Nr. 404/93, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2202/96 un (EK) Nr. 1260/2001 paredzētajiem pasākumiem uz šajā regulā paredzētajiem pasākumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz Regulas (EK) Nr. 1259/1999 4. un 5. panta un tās pielikuma un Regulas (EK) Nr. 1251/1999 6. panta piemērošanu, kā arī pāreju no Regulā (EEK) Nr. 1035/72 minētajiem uzlabošanas plānu noteikumiem uz šīs regulas 83. līdz 87. pantā paredzētajiem noteikumiem, var pieņemt saskaņā ar šīs regulas 144. panta 2. punktā minēto procedūru. Regulas un pantus, kas minēti 152. un 153. pantā, turpina piemērot VII pielikumā minēto pamatsummu noteikšanai.”;

1. Atbalsta shēmas, kas noteiktas ar Regulām (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 2202/96 un ar šo regulu atceltas, par katru no attiecīgajiem produktiem paliek spēkā šo produktu tirdzniecības gadiem, kuri beidzas 2008. gadā.

2. Ražotāju organizācijas un ražotāju organizāciju apvienības, kas pirms šīs regulas spēkā stāšanās atzītas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96, joprojām būs atzītas arī saskaņā ar šo regulu. Vajadzības gadījumā tās līdz 2010. gada 31. decembrim veiks pielāgojumus šīs regulas prasībām.

3. Pēc ražotāju organizācijas lūguma darbības programma, kas pirms šīs regulas piemērošanas apstiprināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96:

22) pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

a) var turpināties līdz tās beigām; vai

b) to var mainīt, lai izpildītu šīs regulas prasības; vai

c) to var aizstāt ar jaunu darbības programmu, kas apstiprināta saskaņā ar šo regulu.

53. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 318/2006

Regulu (EK) Nr. 318/2006 groza šādi:

1) regulas 32. panta 1., 2. un 4. punktā aiz vārdiem “VII pielikums” iekļauj vārdus “vai VIII pielikums”;

2) pēc VII pielikuma pievieno šādu pielikumu:

10. panta 3. punkta e) un f) apakšpunktu nepiemēro darbības programmām, kuras ir iesniegtas 2007. gadā, bet vēl nav apstiprinātas šīs regulas piemērošanas dienā un kuras citādi atbilst šajos punktos izvirzītajiem kritērijiem.

“VIII PIELIKUMS

Augļu un dārzeņu pārstrādes produkti

Produkti, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2201/96 (1996. gada 28. oktobris) par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju (*).

4. Ražotāju grupām, kam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96 piešķīra sākotnēju atzīšanu, arī saskaņā ar šo regulu varēs turpināt izmantot iespējas, ko sniedz sākotnējā atzīšana. Atzīšanas plāni, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96, arī saskaņā ar šo regulu varēs turpināt izmantot iespējas, ko sniedz minētā atzīšana. Taču šos plānus vajadzības gadījumā groza, lai ražotāju grupa varētu izpildīt šīs regulas 4. pantā izklāstītos ražotāju organizācijas atzīšanas kritērijus. Attiecībā uz ražotāju grupām dalībvalstīs, kas iestājās Eiropas Savienībā 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, no šīs regulas spēkā stāšanās dienas atzīšanas plāniem piemēro 7. panta 4. punkta a) apakšpunktā norādīto palīdzības likmi.

(*) OV L 297, 21.11.1996., 29. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1182/2007 (OV L 273, 17.10.2007., 1 lpp.).”

54. pants

Atcelšana

Regula (EK) Nr. 2202/96 tiek atcelta.

5. Regulas (EK) Nr. 2202/96 3. panta 2. punktā minētos līgumus, kas attiecas vairāk nekā uz vienu tirdzniecības gadu citrusaugļu pārstrādes atbalsta shēmā saistībā ar tirdzniecības gadu, kas sākas 2008. gada 1. oktobrī, vai nākamajiem tirdzniecības gadiem, abām līguma pusēm vienojoties, var grozīt vai pārtraukt, lai ņemtu vērā minētās regulas atcelšanu un no tās izrietošo palīdzības atcelšanu. Saskaņā ar šo regulu vai tās īstenošanas noteikumiem iesaistītajām pusēm nepiemēro nekādus sodus, kas izriet no šādiem līgumu grozījumiem vai to pārtraukšanas.

6. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1782/2003 68.b vai 143.bc pantā paredzēto pārejas režīmu, tad izejvielām, kas saražotas minētās dalībvalsts teritorijā, turpina piemērot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2201/96 6. pantu un Regulas (EK) Nr. 2202/96 6. pantu par pārstrādei piegādāto izejvielu obligātajām īpašībām un par obligātām kvalitātes prasībām gataviem produktiem.

56. pants

Spēkā stāšanās

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 26. septembrī

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

J. SILVA

I PIELIKUMS

Izsmelošs noteikumu saraksts, kuru subjektu loku saskaņā ar 14. un 23. pantu var paplašināt, attiecinot to uz citiem ražotājiem

1. Noteikumi par ražošanas informāciju:
 - a) paziņošana par audzēšanas nodomiem, minot produktu un vajadzības gadījumā šķirni;
 - b) paziņošana par sējumiem un stādījumiem;
 - c) paziņošana par kopējo audzēšanai izmantojamo platību, minot produktu un, ja iespējams, šķirni;
 - d) paziņošana par paredzamajām tonnāžām un varbūtējiem ražas vākšanas datumiem, minot produktu un, ja iespējams, šķirni;
 - e) periodiska paziņošana par novāktajiem daudzumiem un pieejamajiem krājumiem, minot šķirnes;
 - f) informācija par glabāšanas iespējām.
2. Ražošanas noteikumi:
 - a) to sēklu izvēle, ko izmantos atbilstīgi paredzamajam mērķim (svaiga produkta pārdošana tirgū/rūpnieciska pārstrāde);
 - b) augļu dārzu retināšana.
3. Tirdzniecības noteikumi:
 - a) noteikti datumi ražas novākšanas sākšanai, tirdzniecības regulēšana;
 - b) minimālās kvalitātes un apjoma prasības;
 - c) sagatavošana, noformēšana, iepakošana un marķēšana pirmajā tirdzniecības posmā;
 - d) norāde par ražojuma izcelsmi.
4. Noteikumi par vides aizsardzību:
 - a) minerālmēslu un kūtsmēslu lietošana;
 - b) augu aizsardzības līdzekļu un citu ražas aizsardzības metožu izmantošana;
 - c) maksimālais augu aizsardzības līdzekļu un minerālmēslu atlieku saturs augļos un dārzeņos;
 - d) noteikumi par blakusproduktu un izlietoto materiālu likvidēšanu;
 - e) noteikumi par produktiem, kas izņemti no tirgus.
5. Noteikumi par veicināšanu un saziņu saistībā ar krīžu novēršanu un pārvarēšanu, kā minēts 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

II PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1782/2003 pielikumus groza šādi:

1) regulas I pielikumā:

a) rindu "Rozīnes" svītro; un

b) pēc rindas "Cukura ražošanā izmantotās cukurbietes un cukurniedres" iekļauj šādas rindas:

"Pārstrādei piegādāti augļi un dārzeņi	Šīs regulas IV sadaļas 10.g nodaļa	Pārejas posma maksājumi par augļiem un dārzeņiem
Pārstrādei piegādātas zemenes un avenes	Šīs regulas IV sadaļas 10.h nodaļa	Pārejas posma maksājumi par mīkstajiem augļiem
Augļi un dārzeņi	Šīs regulas 143.bb pants	Atsevišķs maksājums par augļiem un dārzeņiem"

2) regulas II pielikumu aizstāj ar šādu tekstu:

"II PIELIKUMS

Valsts maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 12. panta 2. punktā

(miljonos EUR)

Dalībvalsts	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Beļģija	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Dānija	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Vācija	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grieķija	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Spānija	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Francija	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Īrija	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Itālija	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Luksemburga	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nīderlande	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Austrija	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugāle	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Somija	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Zviedrija	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Apvienotā Karaliste	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5"

3) regulas V pielikumā svītro rindas "Rozīnes", "Pārstrādei paredzēti citrusaugļi" un "Pārstrādei paredzēti tomāti";

4) regulas VII pielikumam pievieno šādu punktu:

"M. Augļi un dārzeņi, galda kartupeļi un dēstu audzētavas

Dalībvalstis nosaka katra lauksaimnieka pamatsummā iekļaujamo summu, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram:

— lauksaimnieka tieši vai netieši par augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētavām saņemtā tirgus atbalsta apjoms,

— augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanai izmantojamā platība,

— augļu un dārzeņu, galda kartupeļu un dēstu audzēšanas apjoms,

attiecībā uz vienu vai vairāku tirdzniecības gadu reprezentatīvo periodu, kas katram ražojumam var būt atšķirīgs, sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2001. gadā, bet attiecībā uz dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai pēc minētās dienas, – sākot ar tirdzniecības gadu, kas beidzas 2004. gadā, līdz tirdzniecības gadam, kas beidzas 2007. gadā.

Regulas 43. panta 2. punktā minētos piemērojamus hektārus dalībvalstis aprēķina, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, pirmās daļas otrajā ievilkumā minētajām platībām.

Šajā punktā izmantojamie kritēriji dažādiem augļiem un dārzeņiem, galda kartupeļiem un dēstu audzētāvēi var būt atšķirīgi, ja šīm atšķirībām ir pienācīgs objektīvs pamatojums. Uz šā paša pamata dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms trīs gadu ilgā pārejas perioda beigām, kas beidzas 2010. gada 31. decembrī, nenoteikt pamatsummā iekļaujamo summu un hektāru skaitu, kam tā saskaņā ar šo punktu ir piemērojama.

Šajā regulā “augļi un dārzeņi” ir produkti, kuri minēti 1. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2200/96 un 1. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 2201/96, un “galda kartupeļi” ir kartupeļi, uz kuriem attiecas KN kods 0701 un kas nav paredzēti tādas kartupeļu cietes ražošanai, par kuru piešķir atbalstu saskaņā ar 93. pantu.”;

- 5) regulas VIII un VIIIa pielikumu aizstāj ar šādu tekstu:

“VIII PIELIKUMS

Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 41. pantā

(tūkstošos EUR)

Dalībvalsts	2005	2006	2007	2008	2009	2010. gads un turpmākie gadi
Beļģija	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Dānija	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Vācija	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Grieķija	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Spānija	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Francija	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Īrija	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Itālija	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Luksemburga	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Nīderlande	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Austrija	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Portugāle	452 000	504 287	571 377	608 601	609 131	608 827
Somija	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Zviedrija	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Apvienotā Karaliste	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

Valstij noteiktais maksimāli pieļaujamais daudzums, kas minēts 71.c pantā

(tūkstošos EUR)

Kalendārais gads	Bulgārija	Čehija	Igaunija	Kipra	Latvija	Lietuva	Ungārija	Malta	Rumānija	Polija	Slovēnija	Slovākija
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
2016. gads un turpmākie gadi	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214"